22-04-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

22-04-2020.

† Τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἦχος δ᾽.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱεραπκὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν, καὶ ὁ Ἱερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς Ἀνέστη.

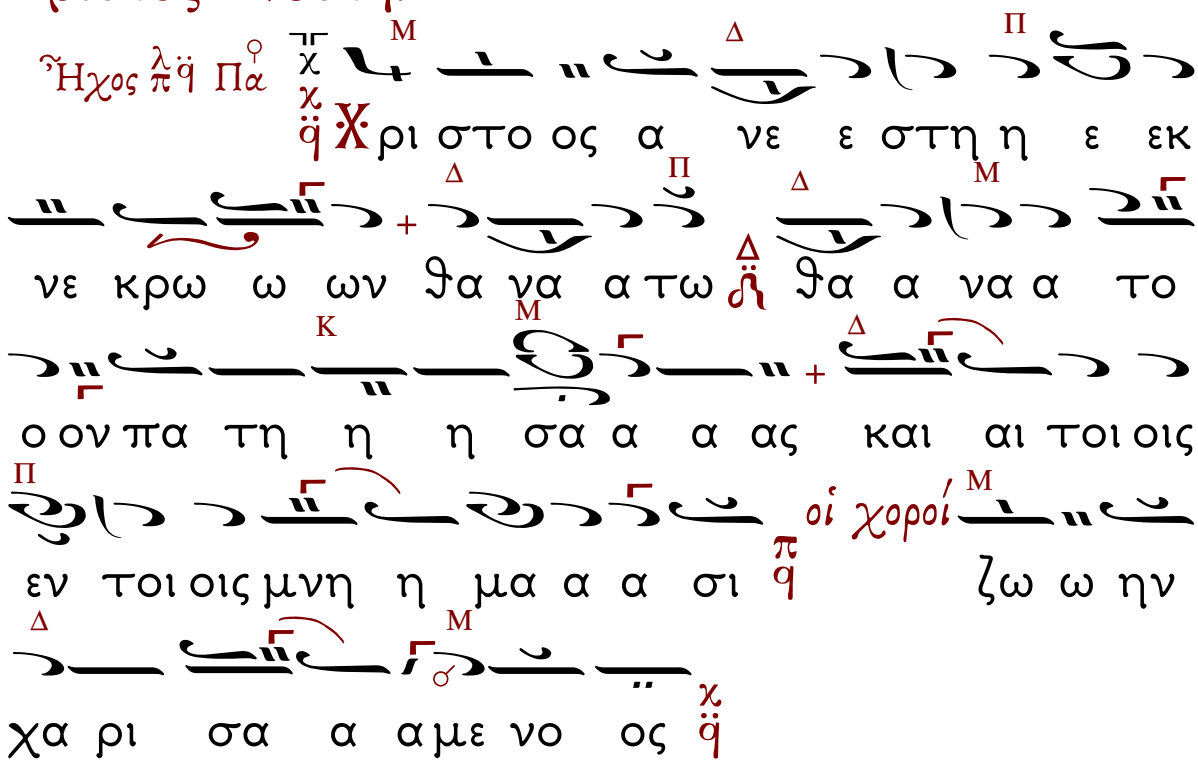

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἑπομένους Στίχους καθ᾽ ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

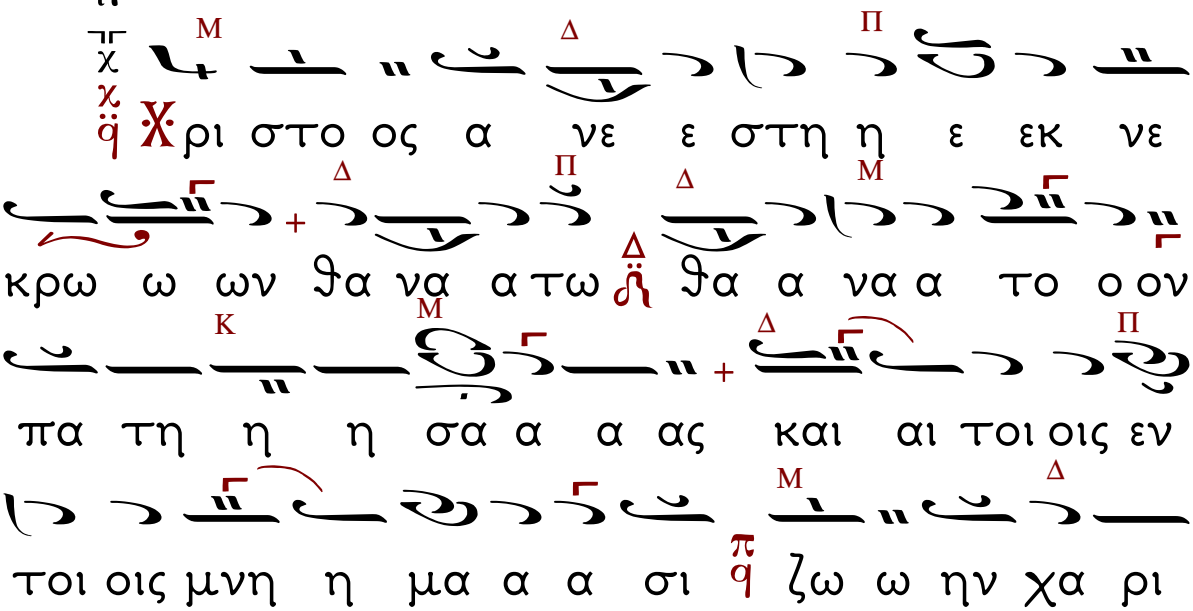

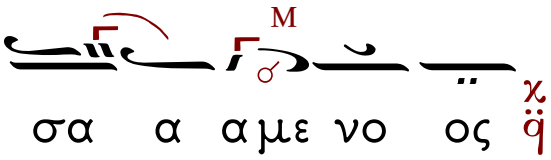

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεύς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ὑ**πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Ἀ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

22-04-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

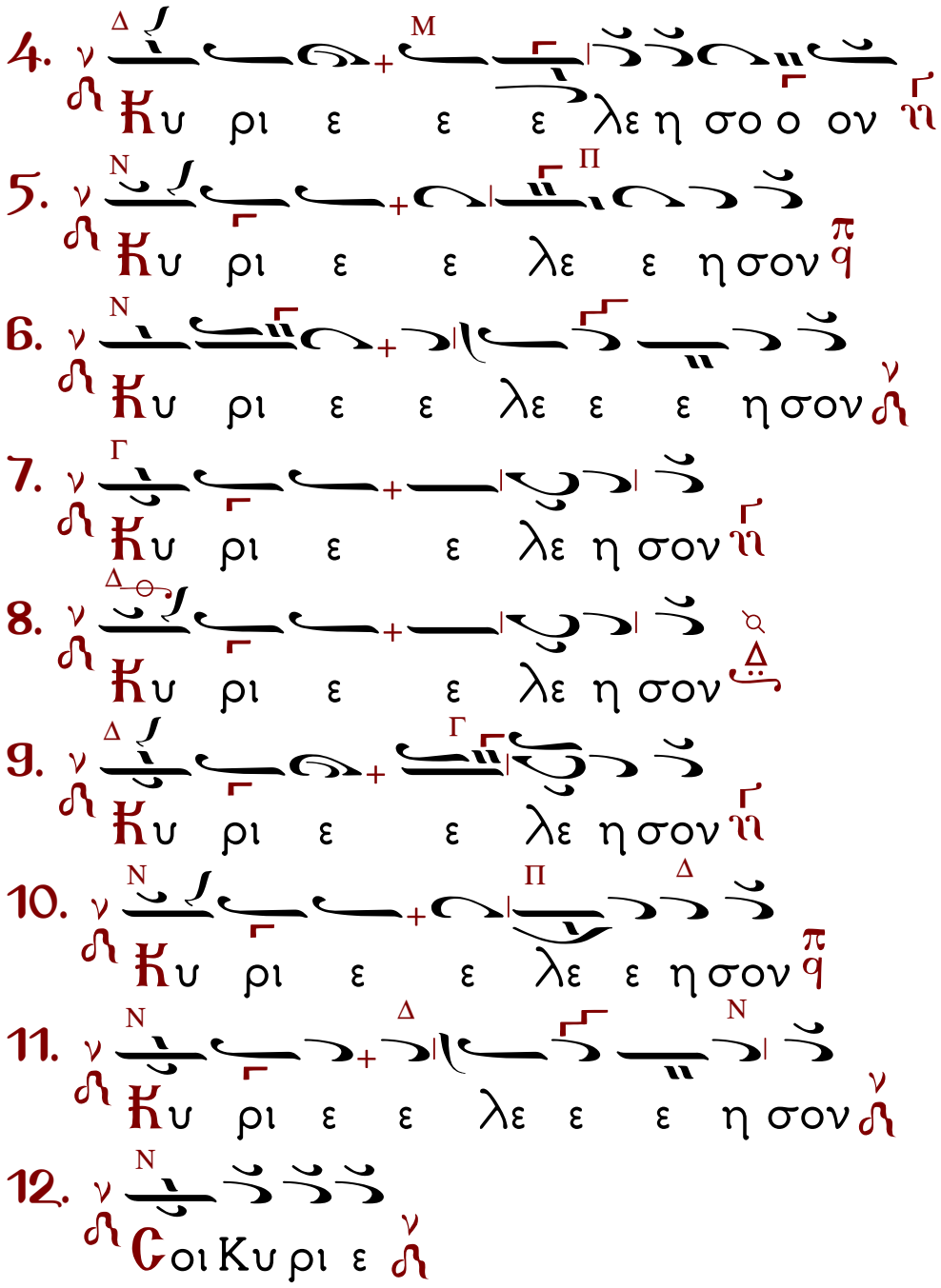
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας. (Δίς)

Ὠδὴ α΄. Ἀ να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν θω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο ον τας (Δίς)

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες. (Δίς)

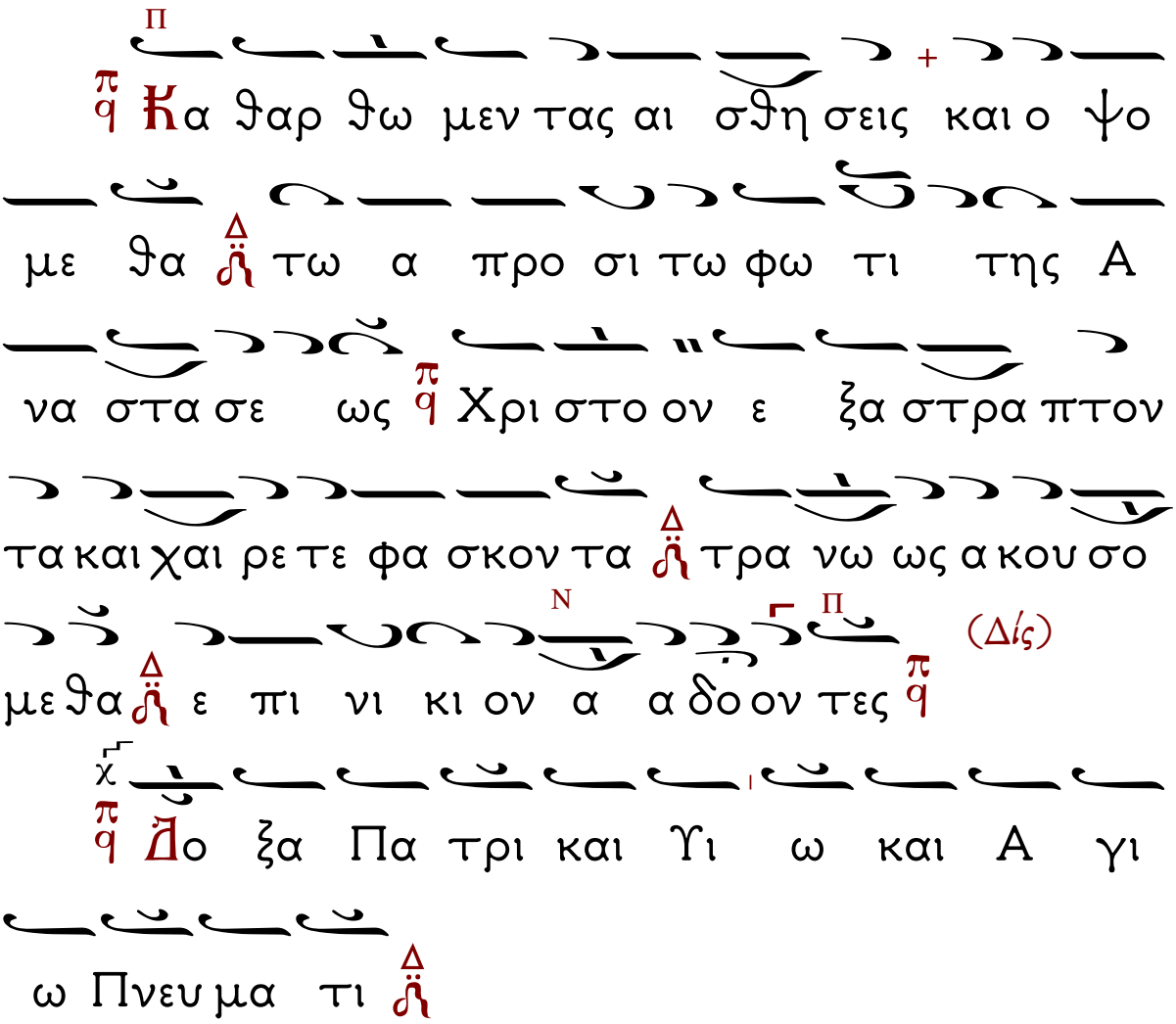

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

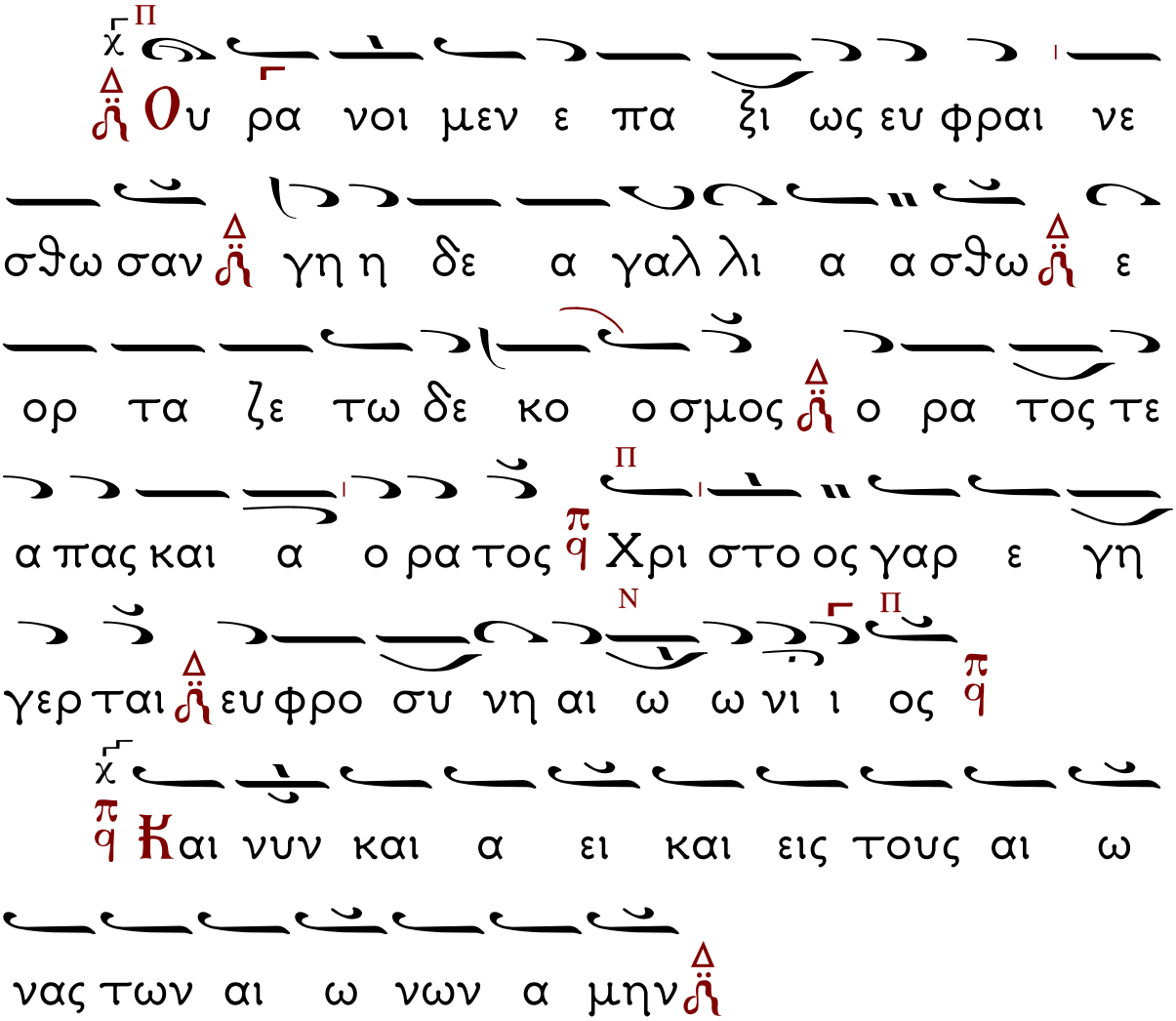

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

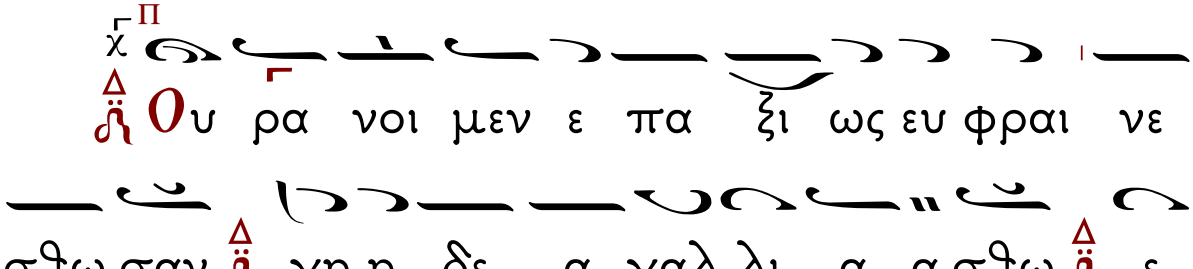

ορ τα ζε τω δε κο ο σμος ο ρα τος τε

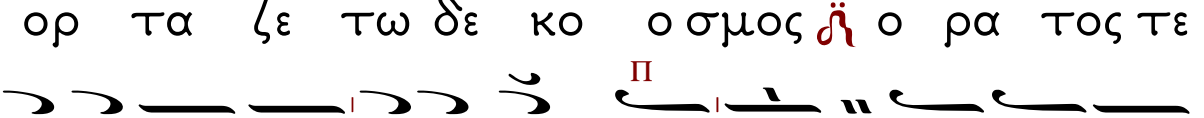
α πας και α ο ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη

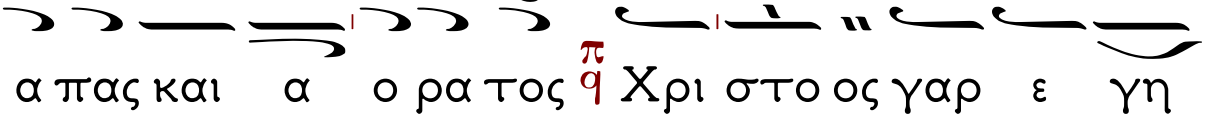
γερ ται ευ φρο συ νη αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

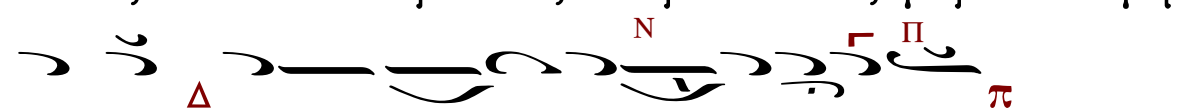
να στα σε ως η με ρα

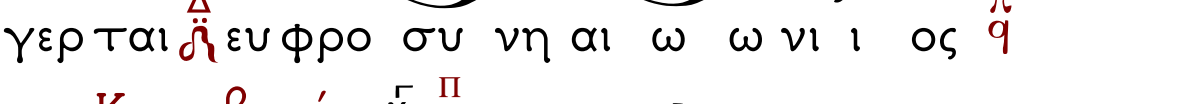
λαμ πρυν θω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου

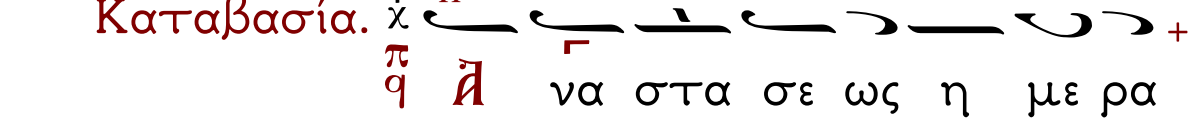
Πα α σχα εκ γαρ θα να τουπρος ζω ην και

εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον

α α δο ον τας

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

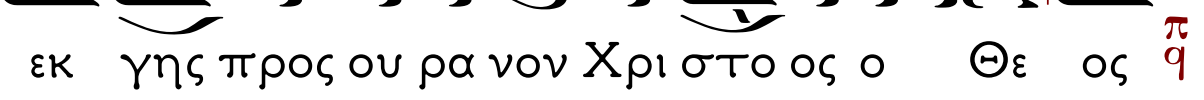
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

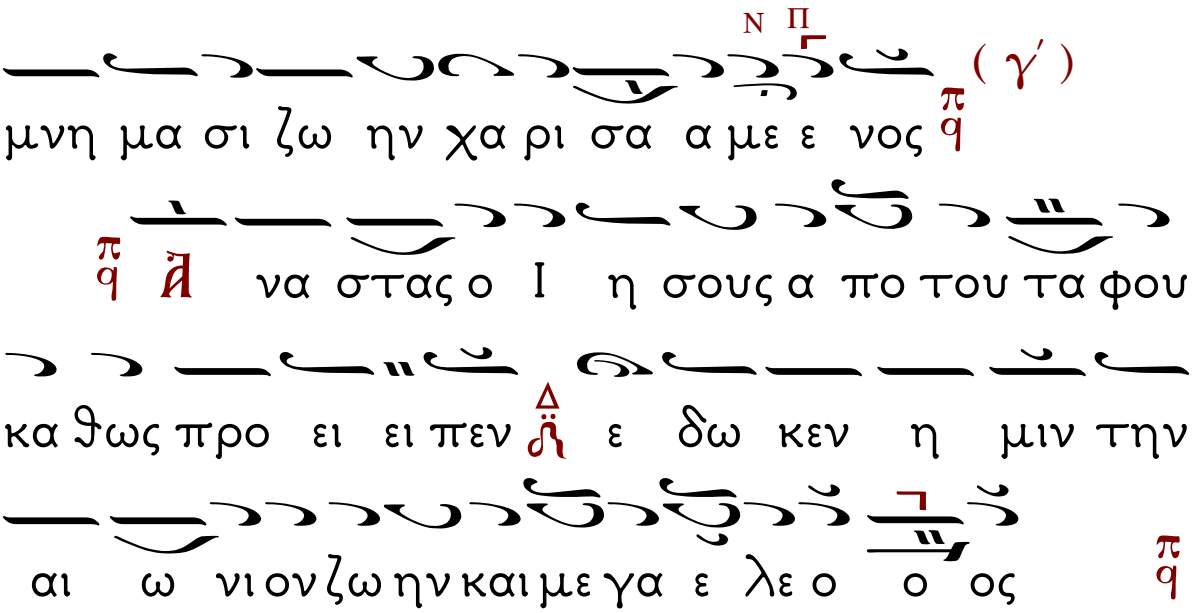

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ

βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος ⸗ Πα

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ᾽ ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. (Δίς)

Ὠδὴ γ΄.

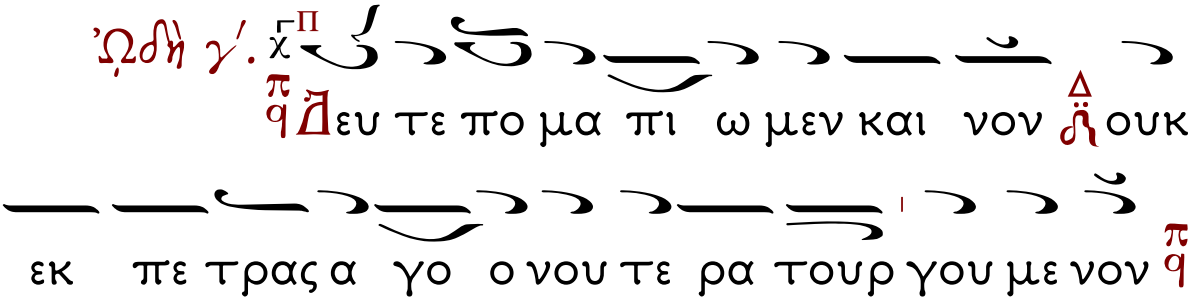

(Δίς)

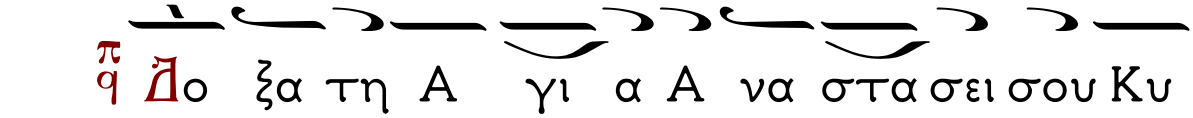

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται. (Δίς)

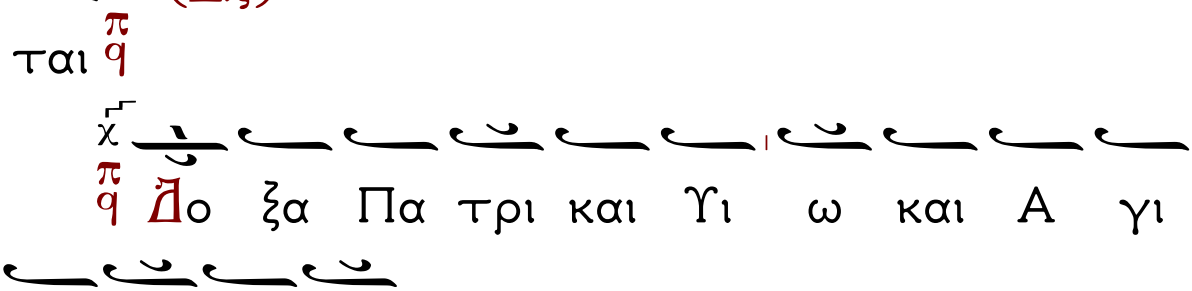

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

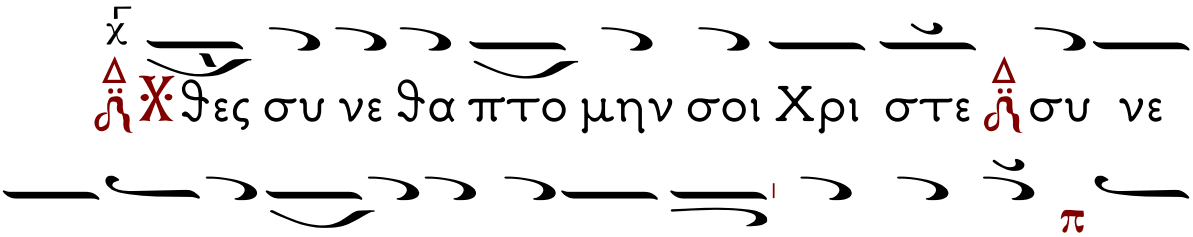

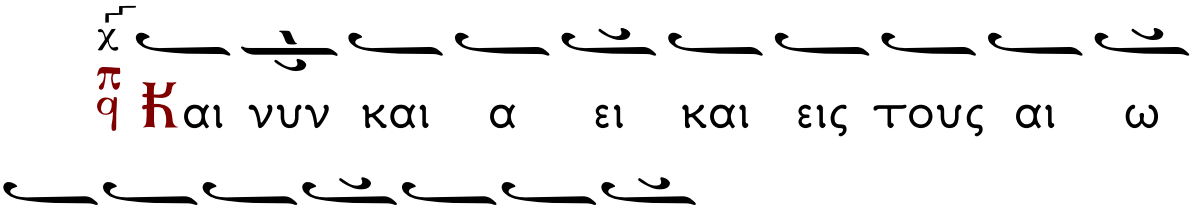

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

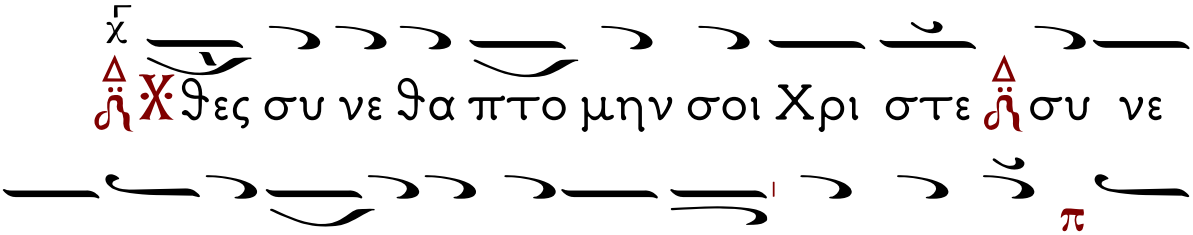

σον Σω τηρ ἐν τη βα σι λει ει α α σου

Καταβασία. Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με

νον αλλ α φθαρ σι ας πη γην εκ τα α φου

ομ βρη σαν τος Χρι στου ἐν ω στε ρε ου ου

με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας καὶ τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

Δ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοὴ (χῦμα). Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τὶ ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σῴζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος ⸗ ϙ Πα

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος. (Δίς)

Ὠδὴ δ΄. χ Π

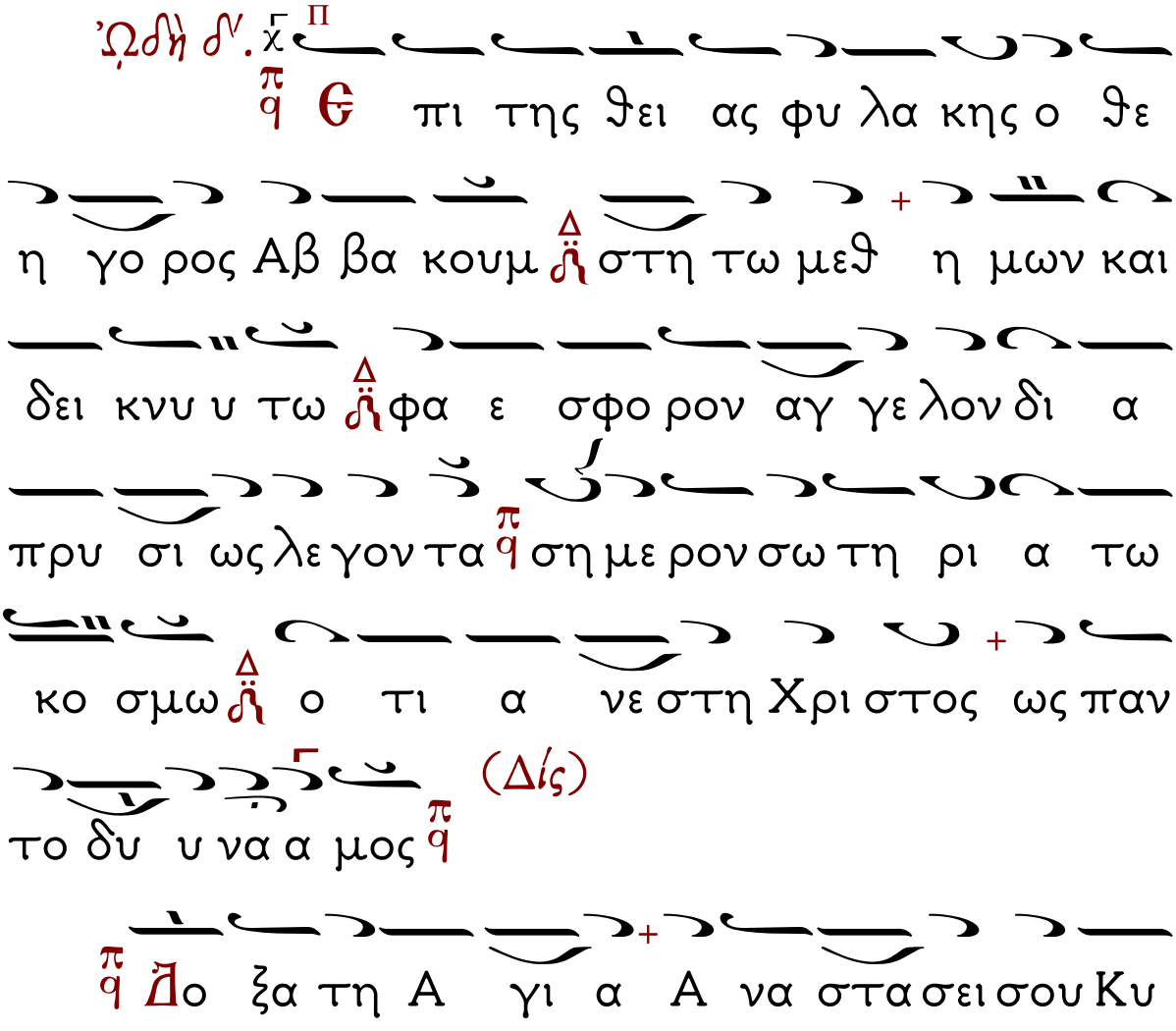

ϙ Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε

η γο ρος Αβ βα κουμ Δ στη τω μεθ η μων και

δει κνυ υ τω Δ φα ε σφο ρον αγ γε λον δι α

πρυ σι ως λε γον τα ϙ ση με ρον σω τη ρι α τω

κο σμω Δ ο τι α νε στη Χρι στος ως παν

το δυ υ να α μος ϙ (Δίς)

ϙ Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

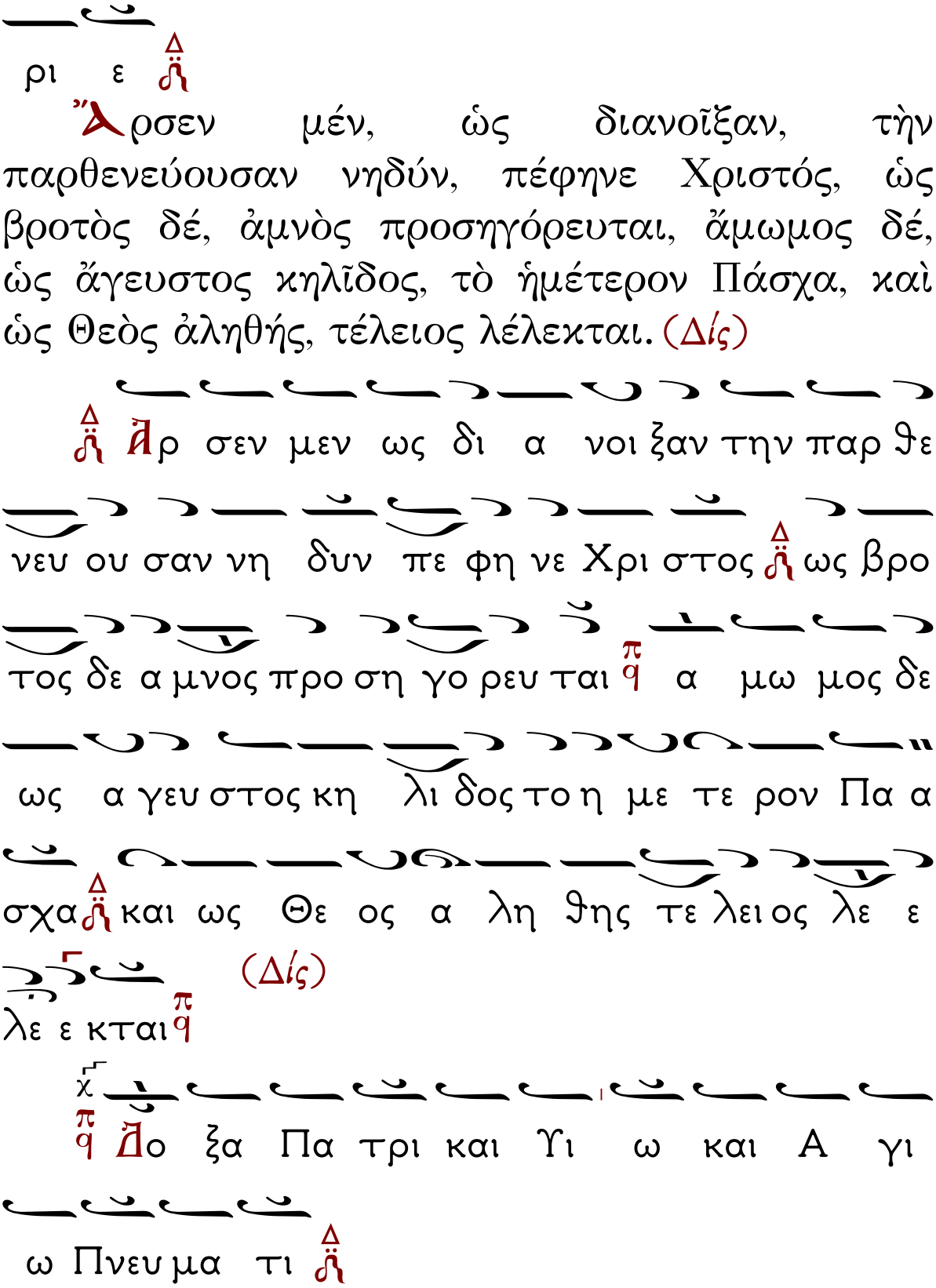
ρι ε
Ἄρσεν μέν, ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλῖδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται. (Δίς)
Ἄρ σεν μεν ως δι α νοι ξαν την παρ θε
νευ ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο
τος δε α μνος προ ση γο ρευ ται α μω μος δε
ως α γευ στος κη λι δος το η με τε ρον Πα α
σχα και ως Θε ος α λη θης τε λει ος λε ε
λε ε κται (Δίς)
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἑκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὡραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

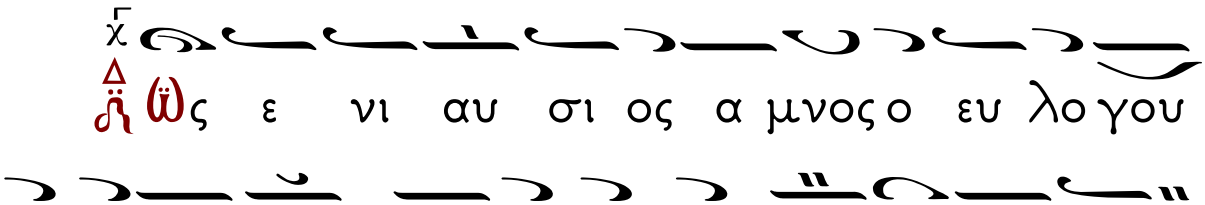

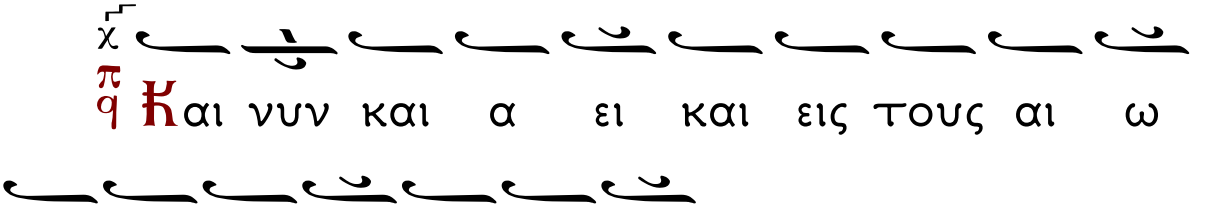

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἥλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ

ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

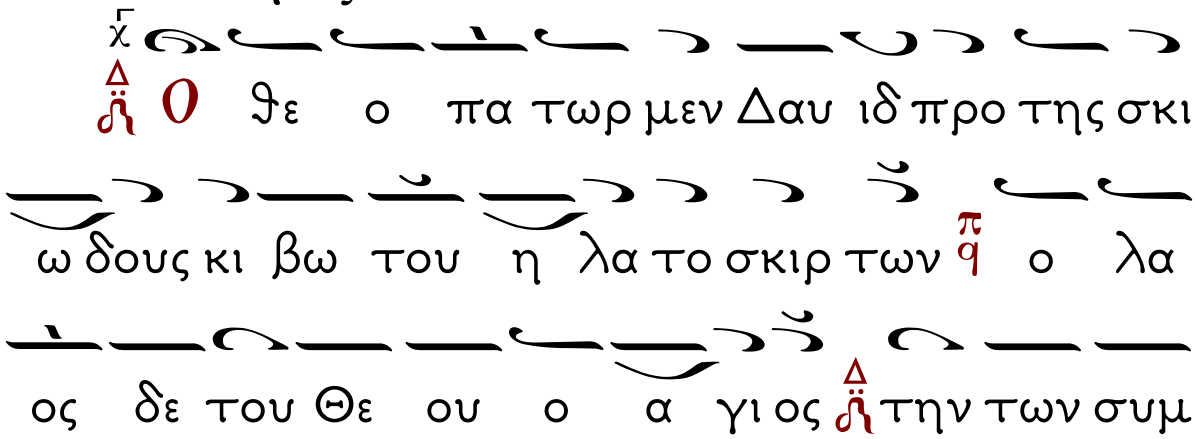

Καταβασία.

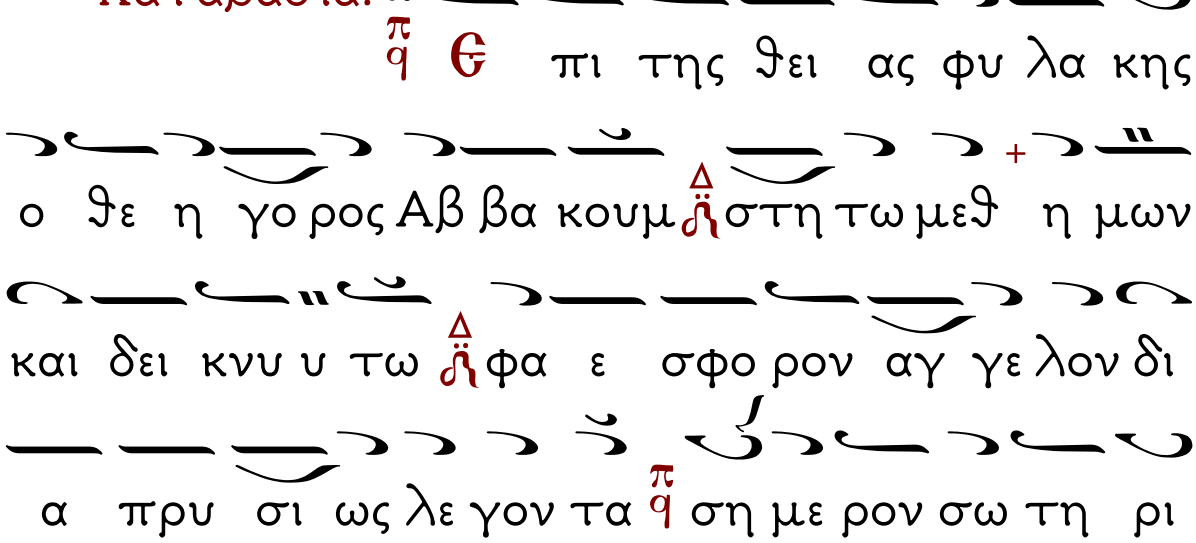

α τω κο σμω ο τι α νε στη Χρι στος

ως παν το δυ υ να α μος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος ⸗ Πα

Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (Δὶς)

Ὠδὴ ε΄.

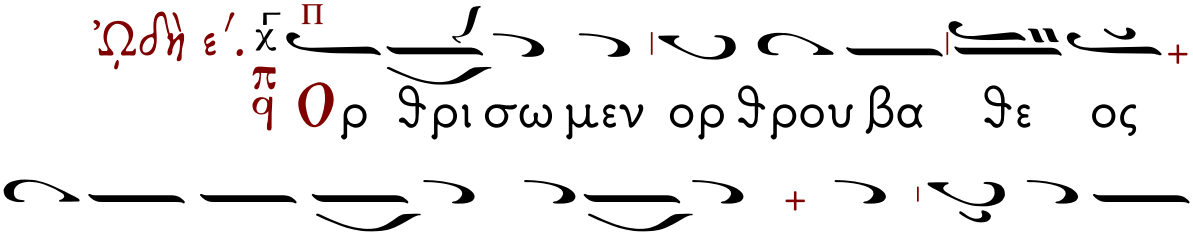

Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος

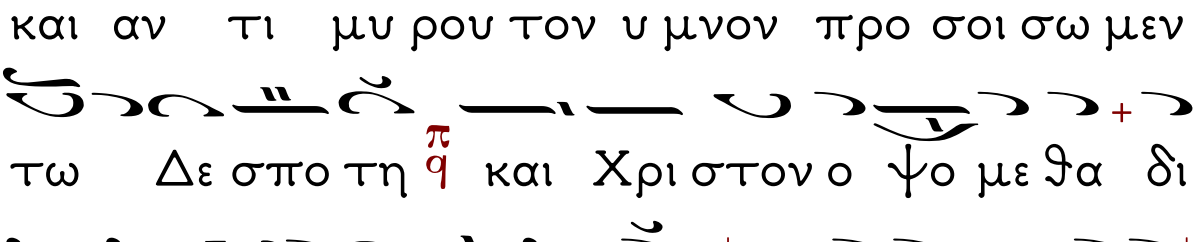

και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν

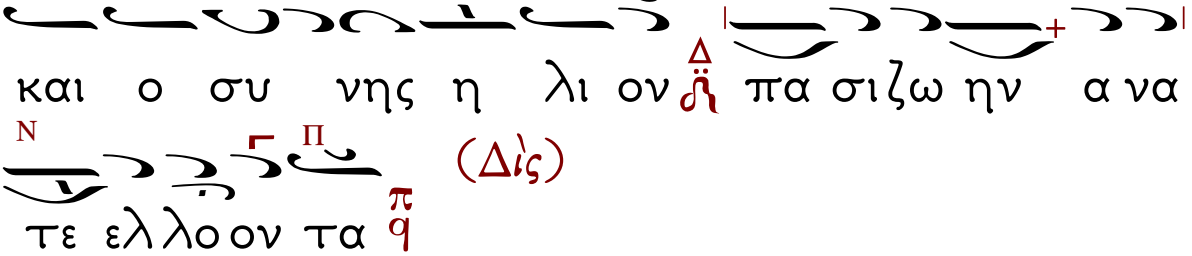

τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι

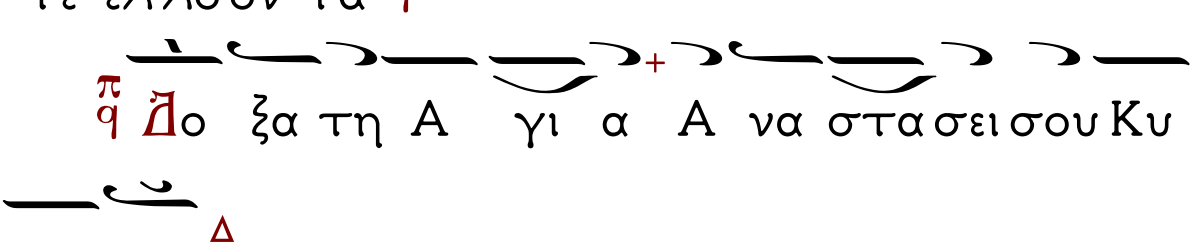

και ο συ νης η λι ον πα σι ζω ην α να

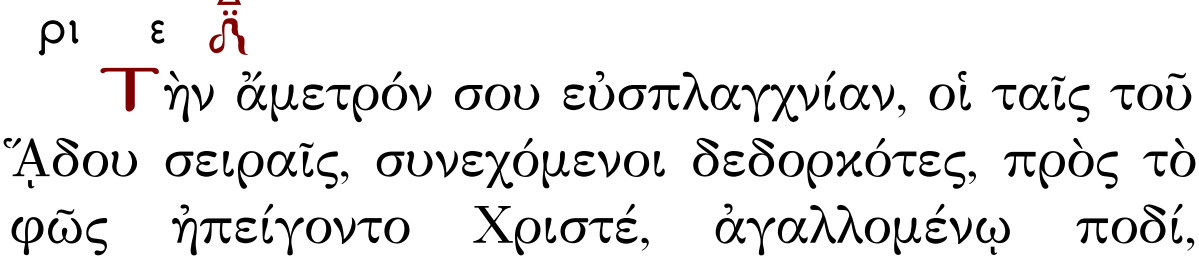

τε ελ λο ον τα (Δὶς)

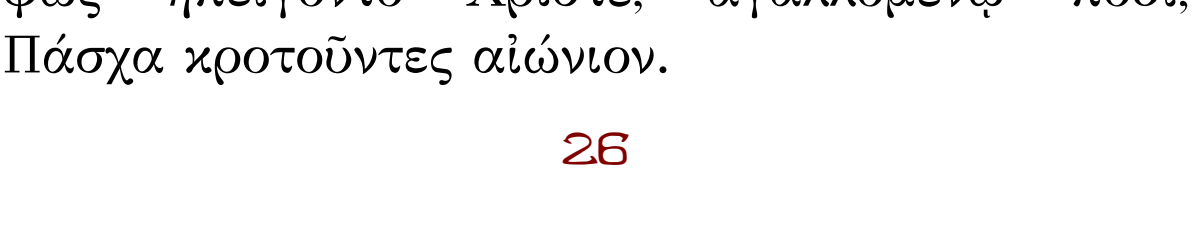

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἅδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

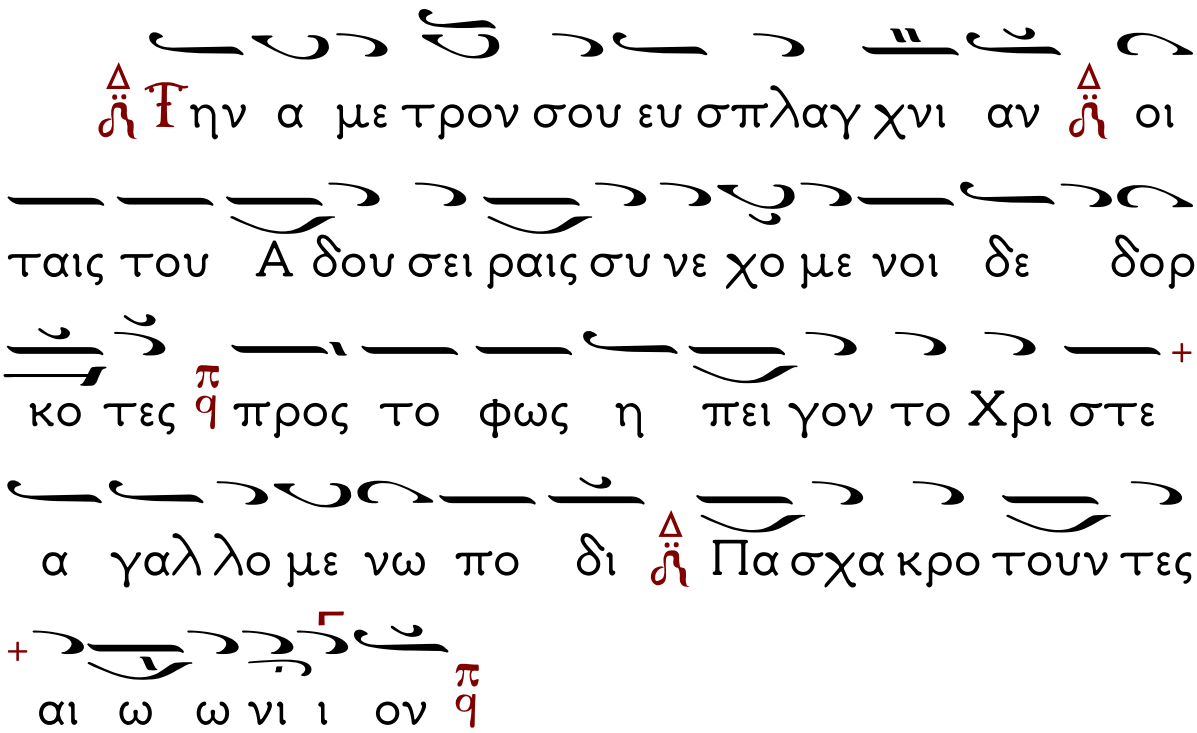

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἅδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

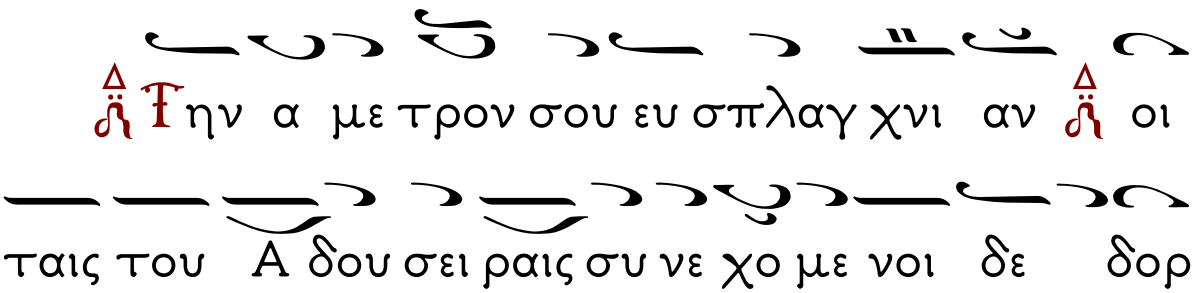

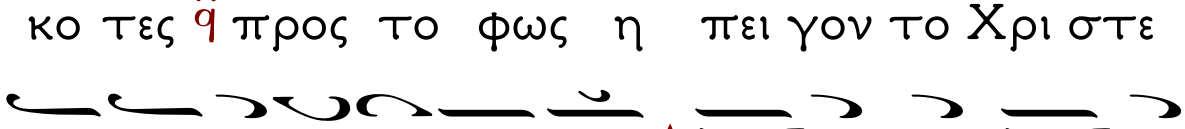

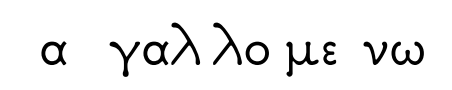

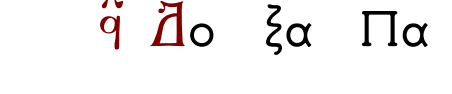

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

ρι ι ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ

ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ

φι ω και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε

ορ τοις τα ξε σι Πα σχα Θε ου το σω τη η

ρι ι ον

Καταβασία. Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε

ος και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω

μεν τω Δε σπο τη q και Χρι στον ο ψο με θα

δι και ο συ νης η λι ον ℟ πα σι ζω ην α

να τε ελ λο ον τα q

q Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας ℟ και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος q (γ΄)

q ℟ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ℟ ε δω κεν η μιν την

αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος q

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί σου τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ στ΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος ⸗ Πα

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. (Δίς)

Ὠδὴ ς΄.

Κα τη ηλθες εν τοις κα τω τα α τοις

της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω

νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω

νας ε ξα νε ε στης του τα φου (Δίς)

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέῳξας

ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας. (Δίς)

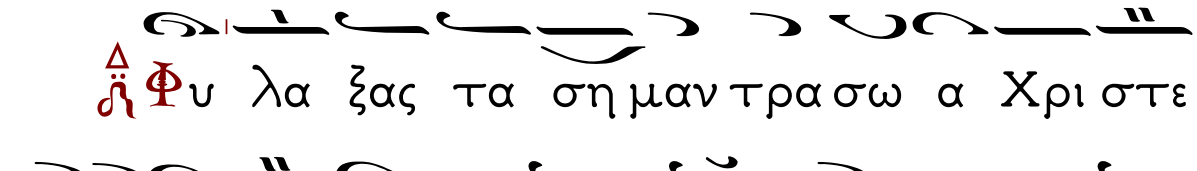

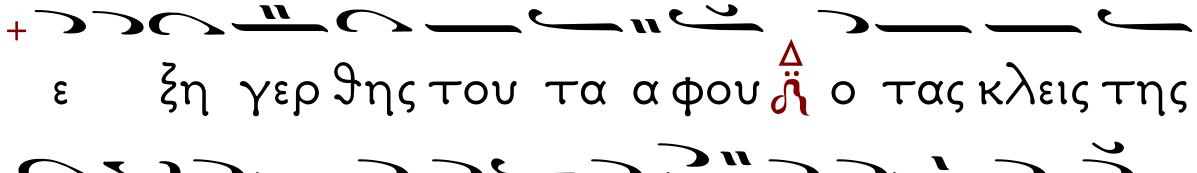

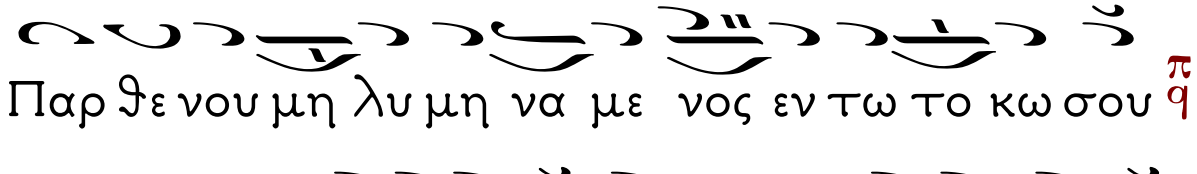

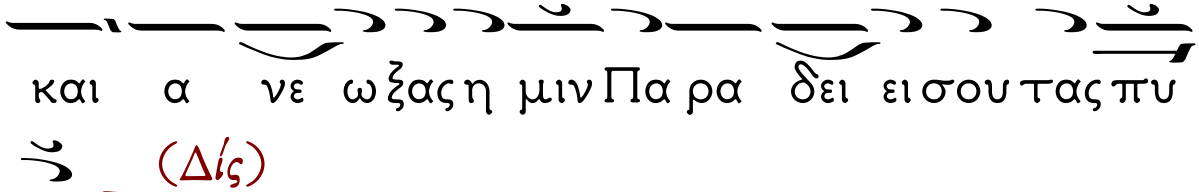

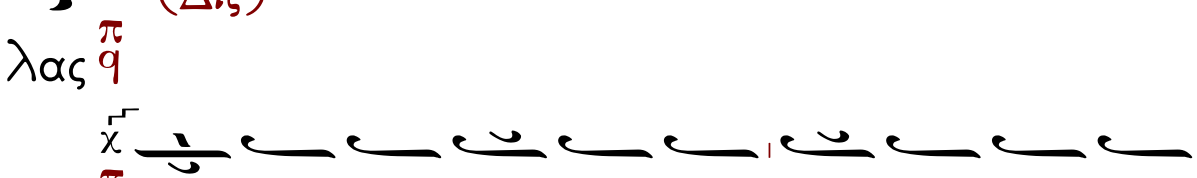

(Δίς)

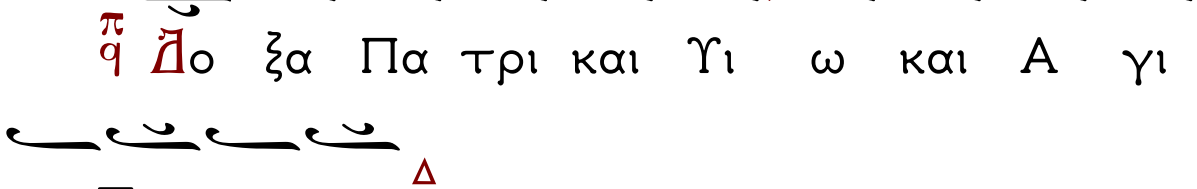

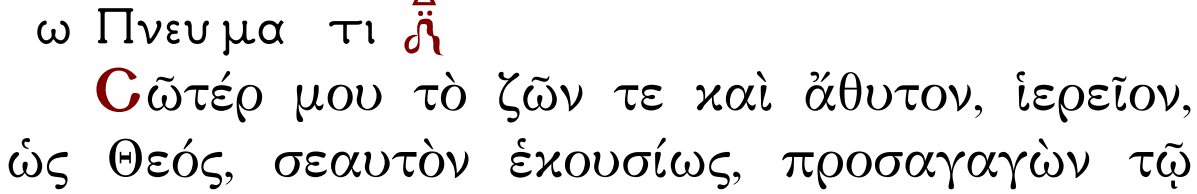

Σῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

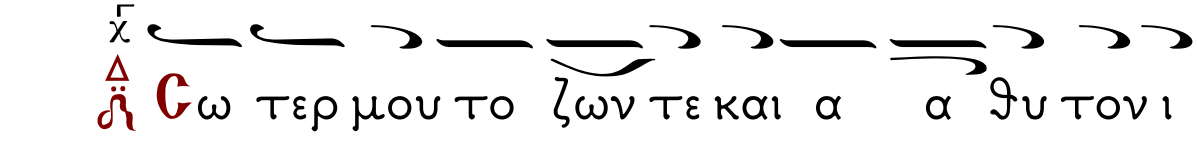

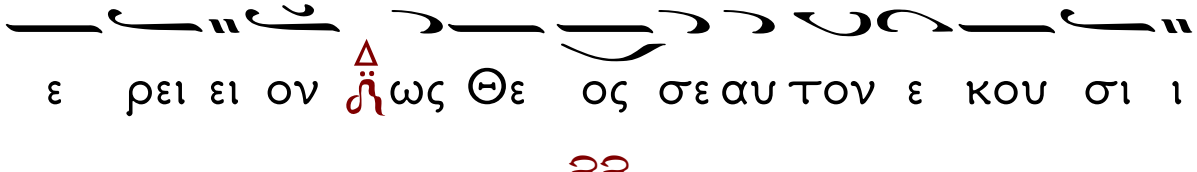

ως ⲁ̈ προ σα γα γων τω Πα τρι ι συ να

νε στη σας π̣ παγ γε νη τον Α δαμ ⲁ̈ α να

σταας εκ του τα φου π̣

χ̣ π̣ Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ⲁ̈

Cῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἑκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

χ̣ ⲁ̈ Cω τερ μου το ζων τε και α α θυ τον ι

ε ρει ει ον ⲁ̈ ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι

ως ⲁ̈ προ σα γα γων τω Πα τρι ι συ να

νε στη σας π̣ παγ γε νη τον Α δαμ ⲁ̈ α να

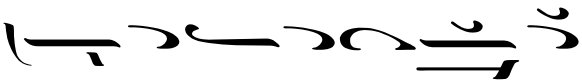

στα ας εκ του τα φου

Καταβασία.

Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω

τα α τοις της γης και συ νε τρι ψας μο χλους

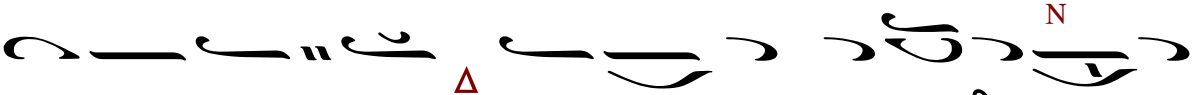

αι ω νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε

νων Χρι στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη

τους Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

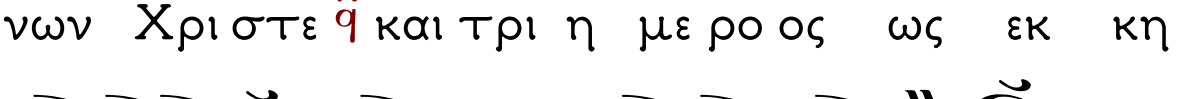

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α

τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις

μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)

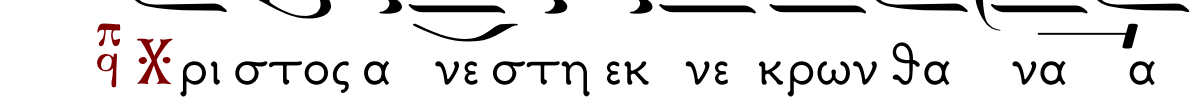

Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

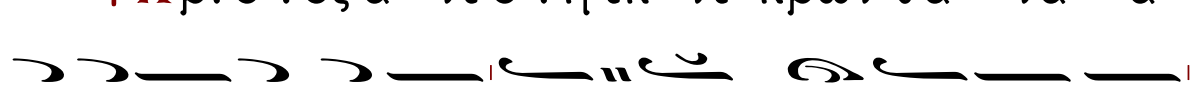

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχοι.

Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.
Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τοῦ πρὸς σέ, Σῶτερ, ἐμπύρου θείου πόθου,
Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὃς ἐστι Σίμων ὁ Ζηλωτής, ἤτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς τὸν

Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχοι.

Τὸν Ναζαρηνὸν γνοὺς Ναθαναὴλ μέγαν,
Τὴν Ναζαρὲτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (γ΄)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. (γ΄)

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος ⸗ Πα

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. (Δίς)

Ὠδὴ ζ΄. Ο Παι αι δας εκ κα μι ι νου ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α πα θους το θνη τον α φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος (Δίς)

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο. (Δίς)

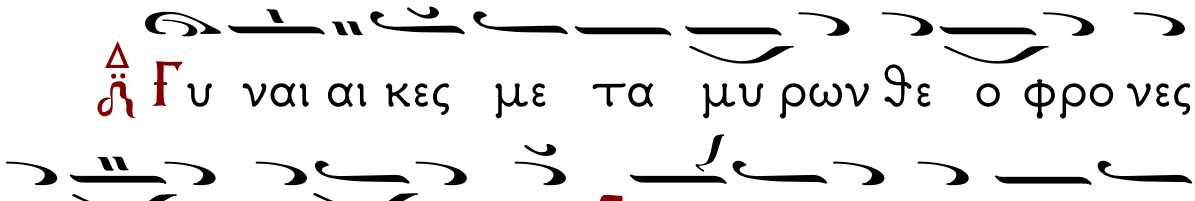

(Δίς)

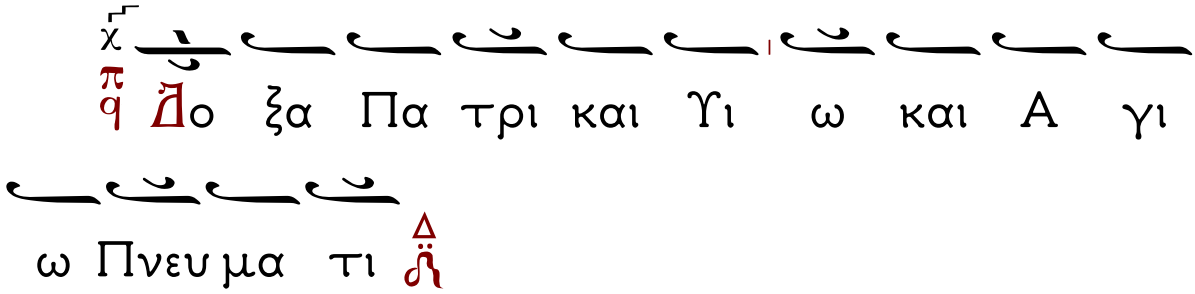

Θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, Ἅδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν,

καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θα να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν

Α δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της

αι ω νι ου α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου

μεν τον αι τι ον τον μο νον ευ λο γη τον των Πα

τε ε ρων Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ξον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ὡς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορ τος

αυ τη η σω τη ρι ος ϥ νυξ και φω ταυ γης της

λαμ προ φο ρου η με ε ρας ϡ της Ε γερ σε ως

ου σα προ αγ γε λος ϥ εν η το α χρο νον

φως ϡ εκ τα α φου σω μα τι κως πα σιν ε

πε ε λα αμ ψεν ϥ

Καταβασία. Π Κ

ϥ **Ο** Παι αι δας εκ κα μι ι

Δ Π Μ

νου ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει

Π

ως θνη τος ϥ και δι α πα θους το θνη τον α

φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ϥ ο μο νος ευ

λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε

εν δο ο ξος ϥ

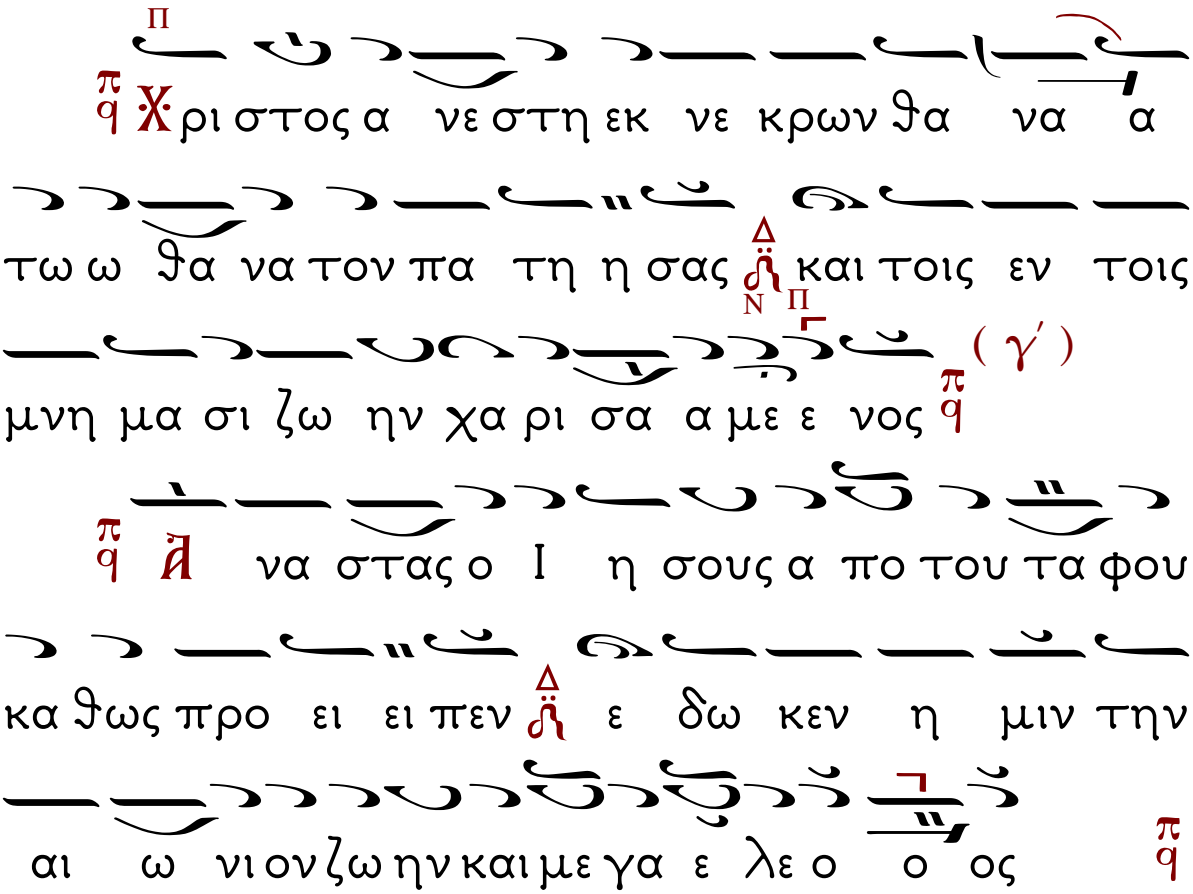

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: **Σ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ε**ἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ η΄.

Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος ⸗ Πα

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Ὠδὴ η΄. Αυ τη η κλη τη η και α γι α η με ρα η μι α των Σαβ βα α των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου ου ου μεν Χρι στον εις τους αι ω ω ω νας (Δίς)

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.(Δίς)

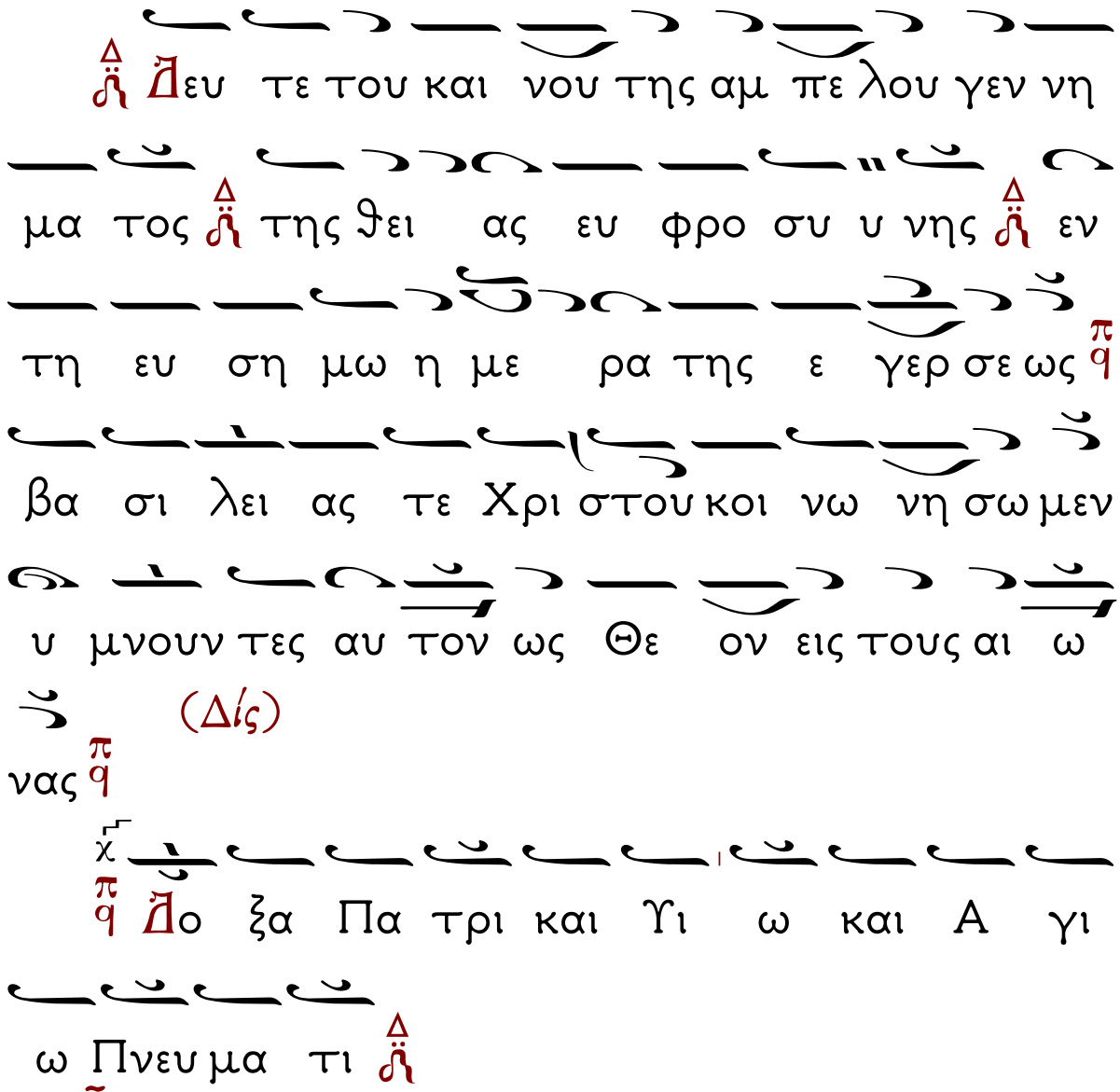

Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιὼν καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἥκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς

φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἑῴας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

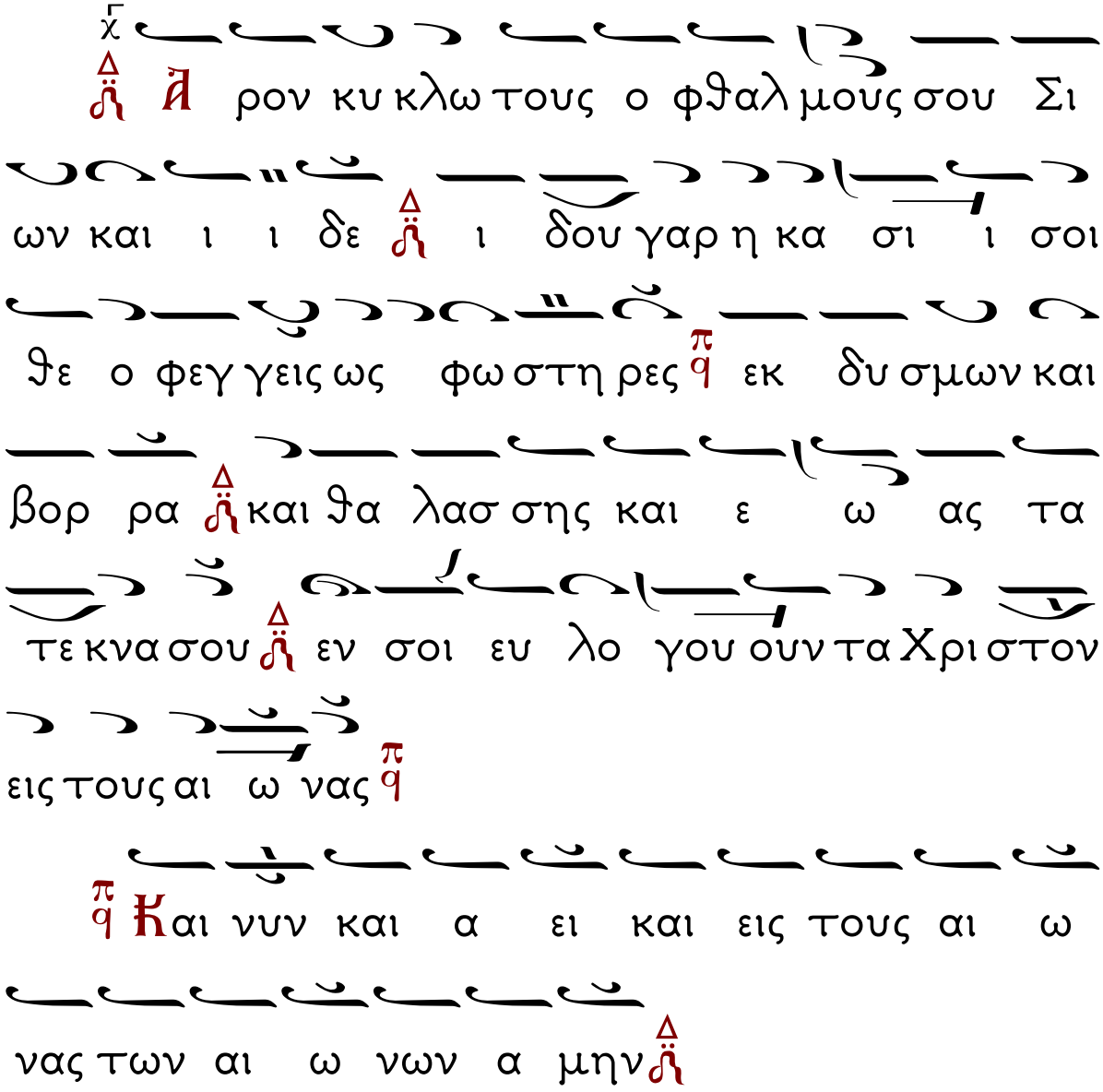

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἑνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πα τερ παν το κρα τω τορ και Λο γε και

Πνε ευ μα τρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα

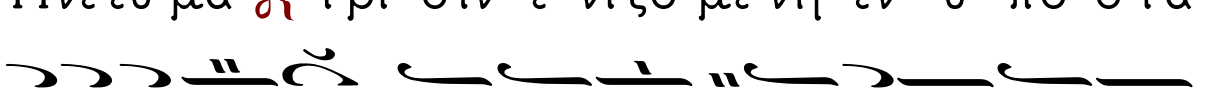

α σε σι φυ σις υ πε ρου ου σι ε και υ περ

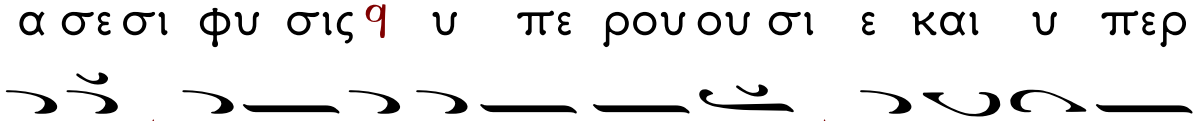

θε ε εις σε βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο

γου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Καταβασία.

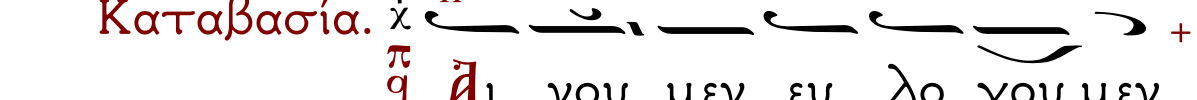

Αι νου μεν ευ λο γου μεν

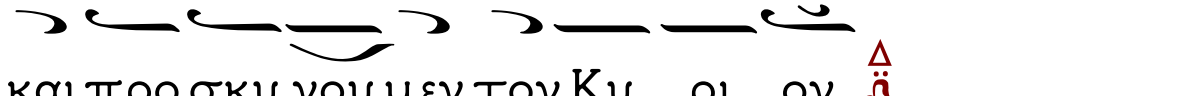

και προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η

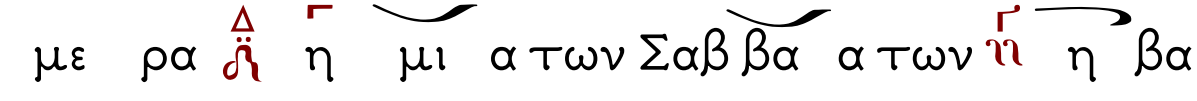

με ρα η μι α των Σαβ βα α των η βα

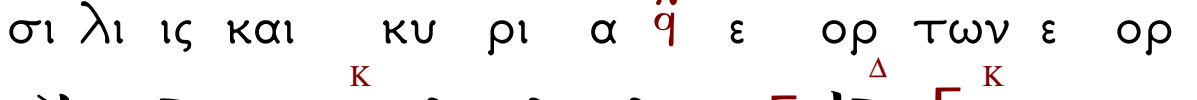

σι λι ις και κυ ρι α ε ορ των ε ορ

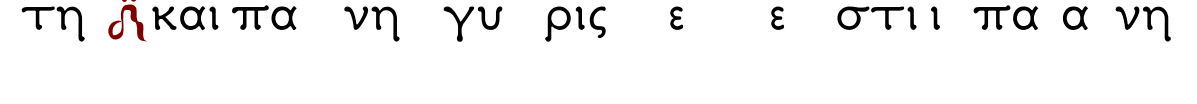

τη και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α νη

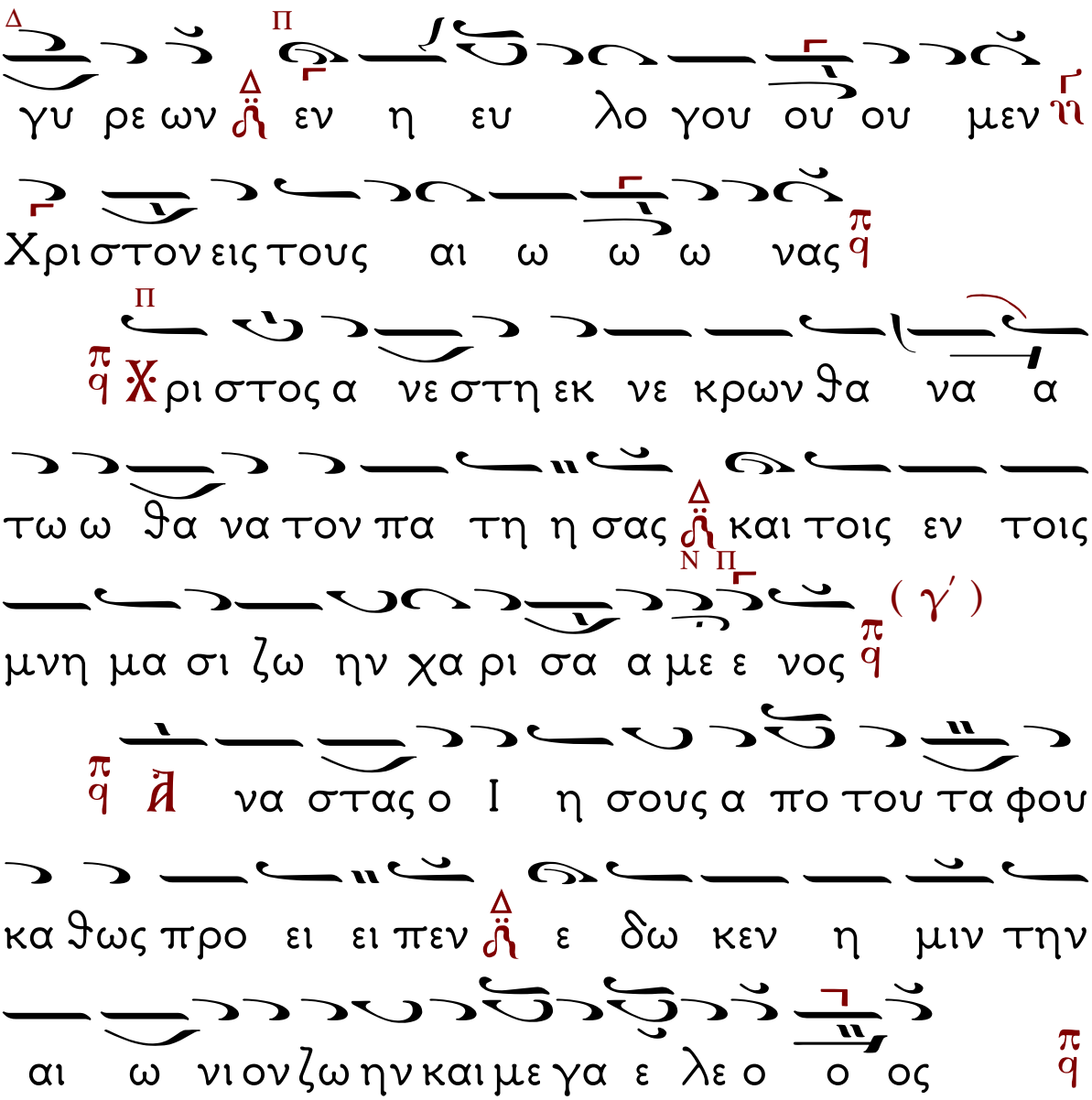

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Ἱερεὺς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Εἶτα ψάλλομεν τὴν θ΄ Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος πλ. α΄

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὠδὴ θ΄. χ

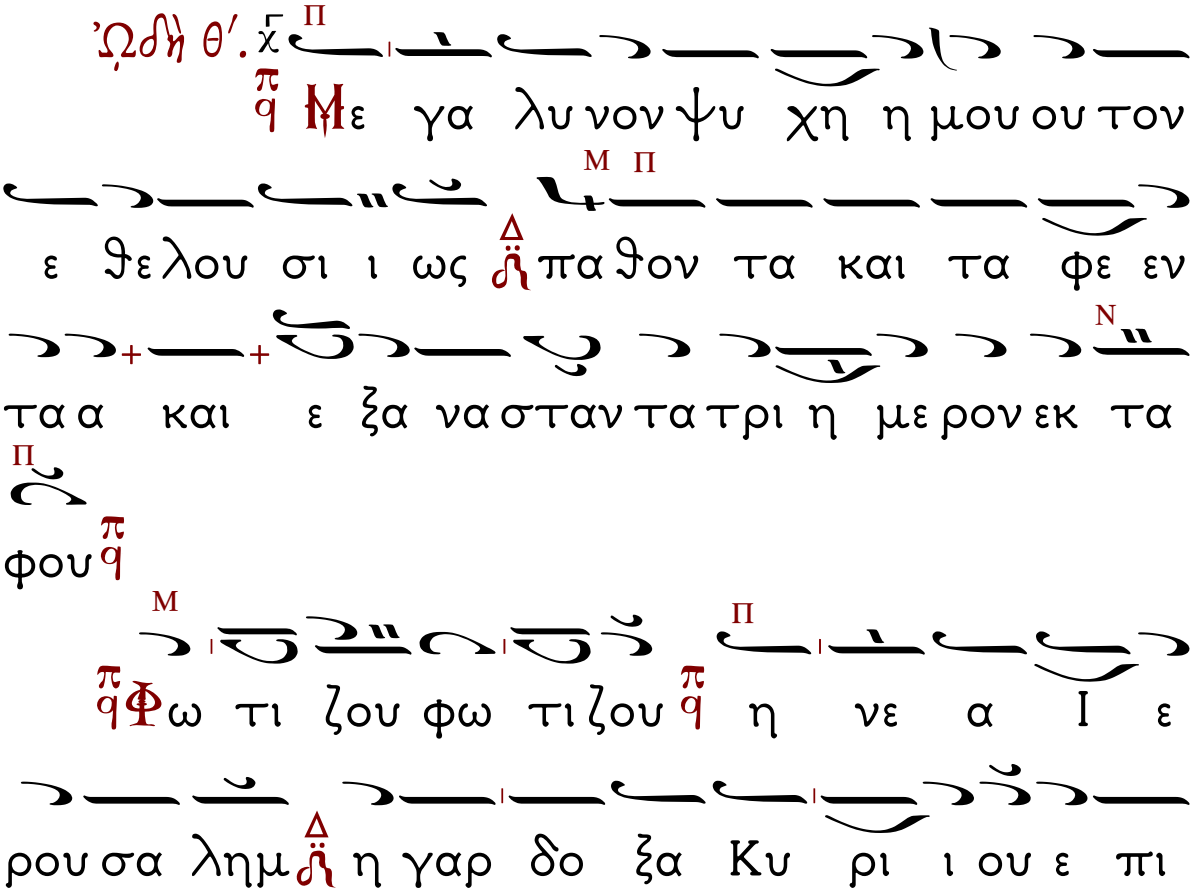

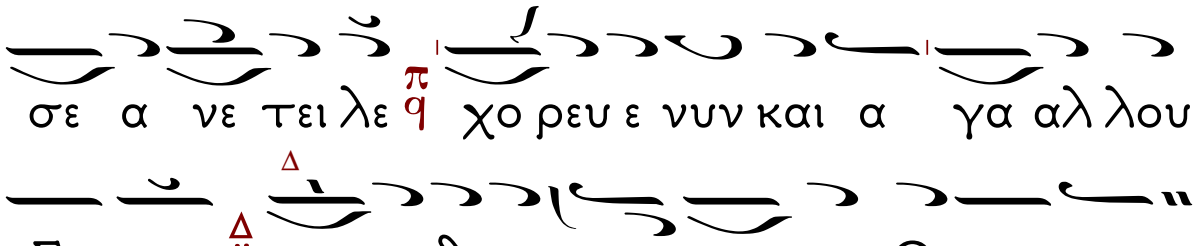

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἁγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

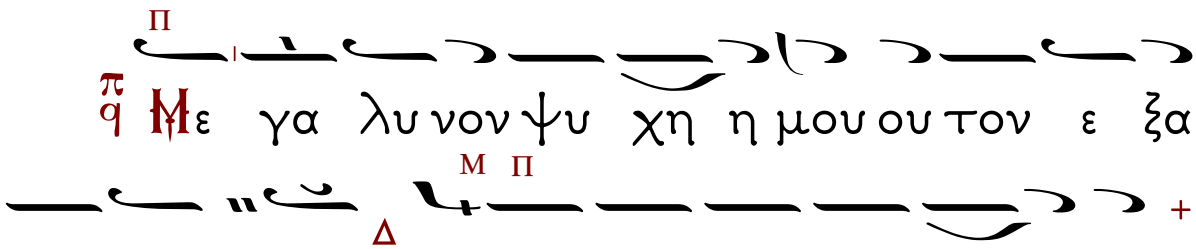

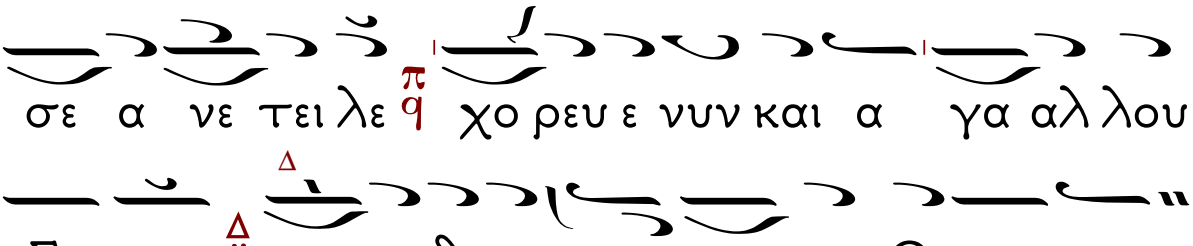

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ’ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἣν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

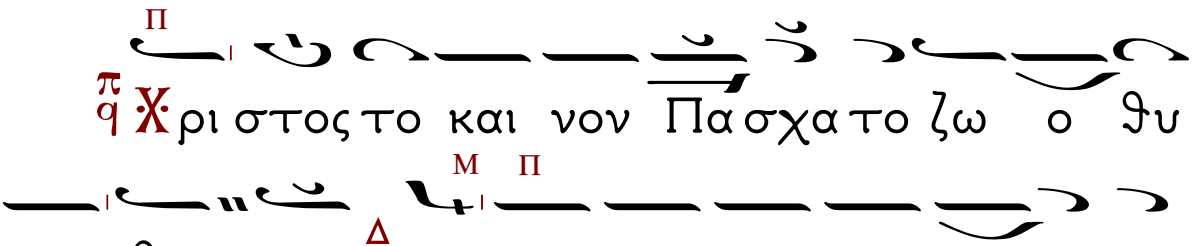

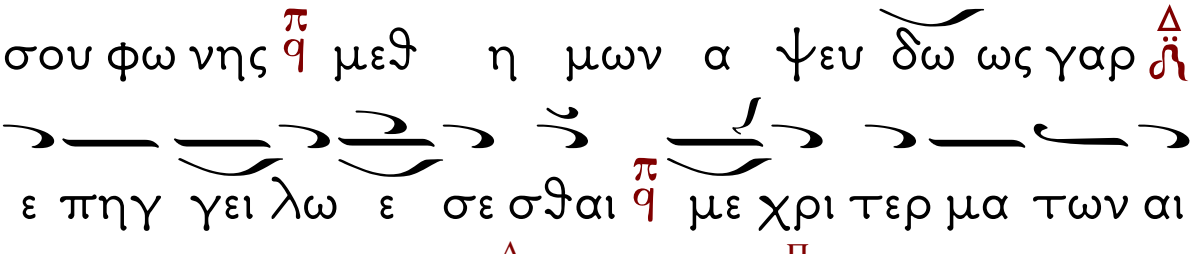

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἅδης ἐσκυλεύθη.

Ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ’ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἣν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

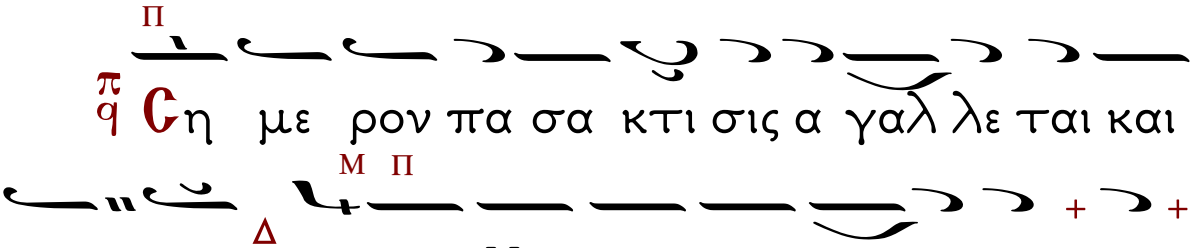

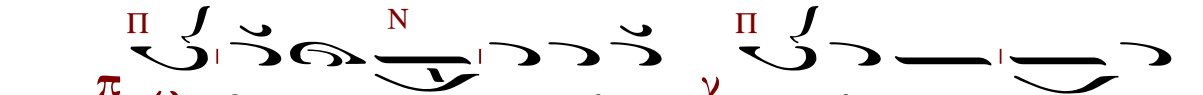

Ὦ θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της

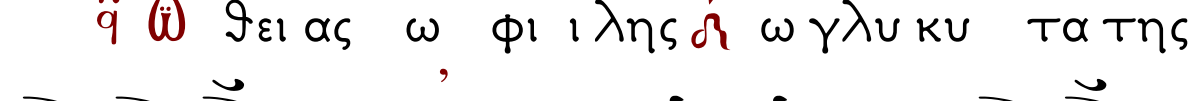

σου φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ

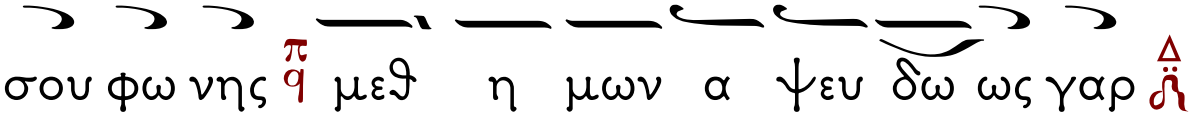

ε πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι

ω ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι οι αγ

κυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ

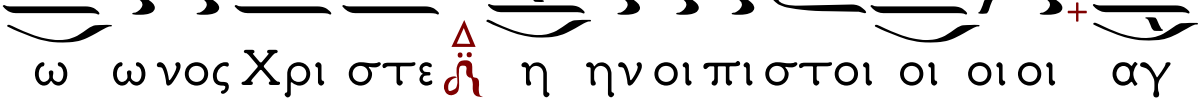

λο ο με ε θα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ

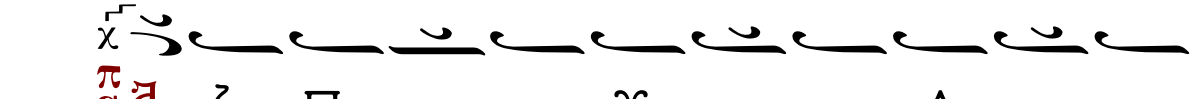

πο στα του και α δι αι ρε ε του Θε ο

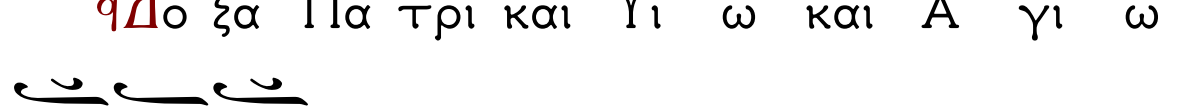

τη τος το κρα τος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Ὦ Πα σχα το με ε γα καὶ ι ε ρω τα

τον Χρι στε ω σο φι α καὶ Λο ο γε

του Θε ου καὶ δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω

τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α

νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει

α ας σου

Καὶ νυν καὶ α ει καὶ εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

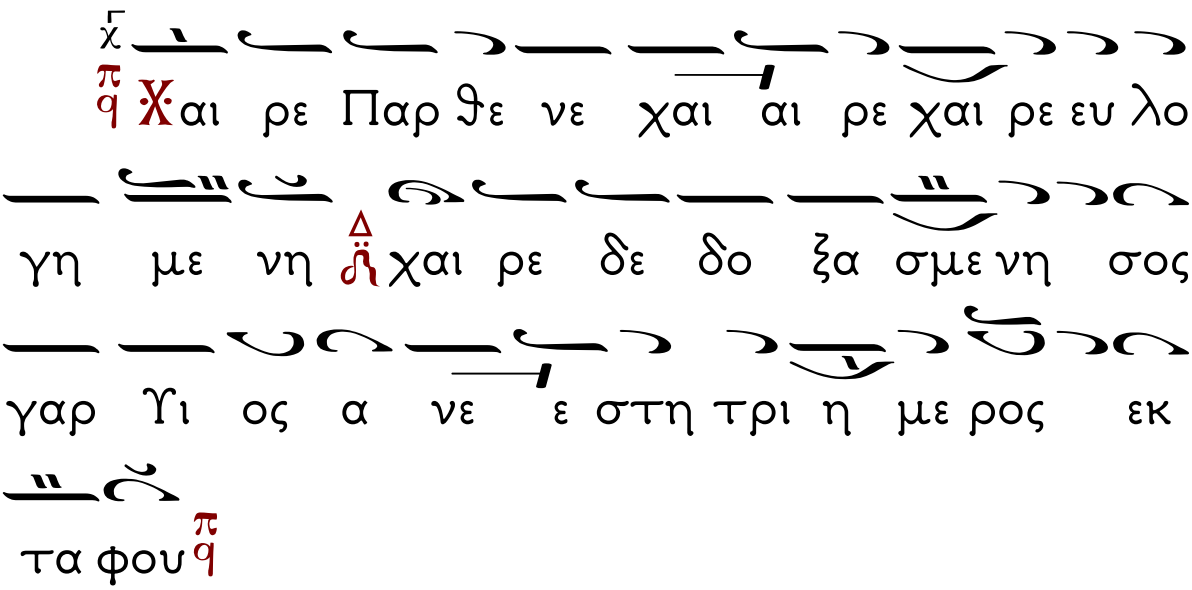

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

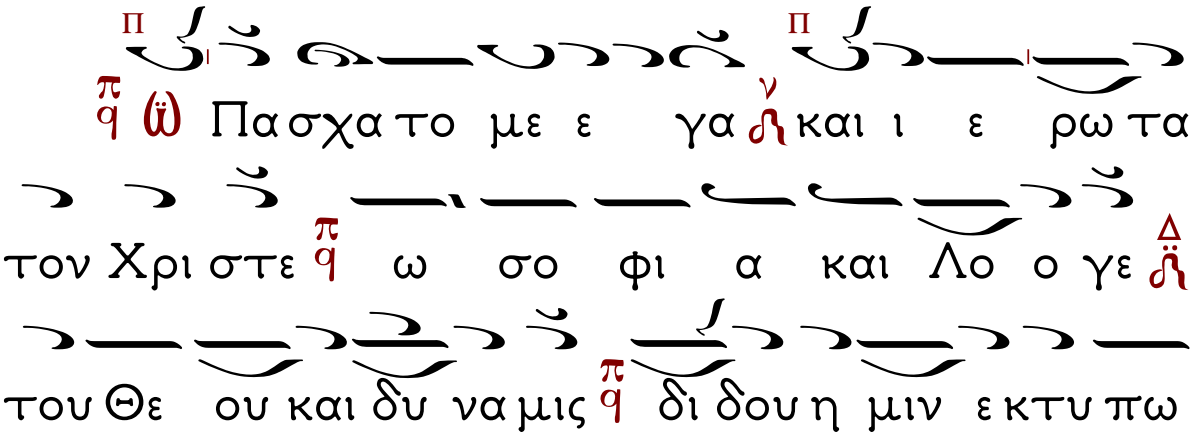

τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α

νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει

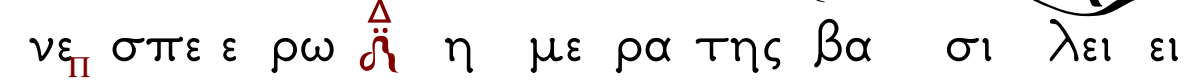
α ας σου

Καταβασία.

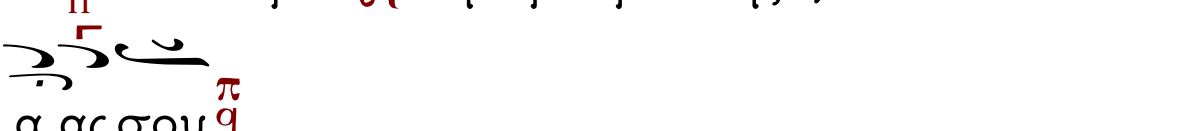
Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη

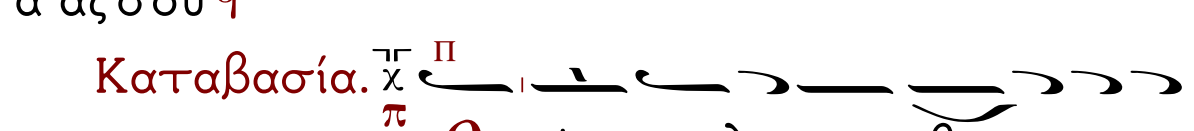
Κε χα ρι τω με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι

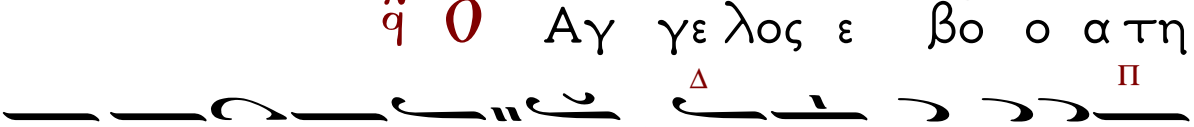
αι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος

α νε εστη τρι η με ρος εκ τα φου

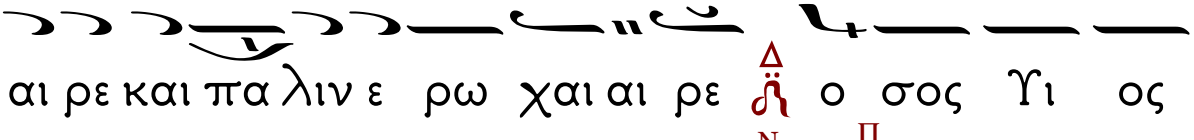
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε

ρου σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι

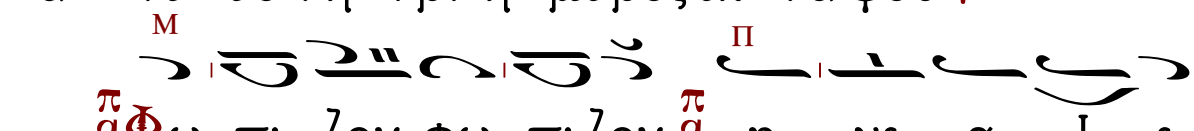
σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

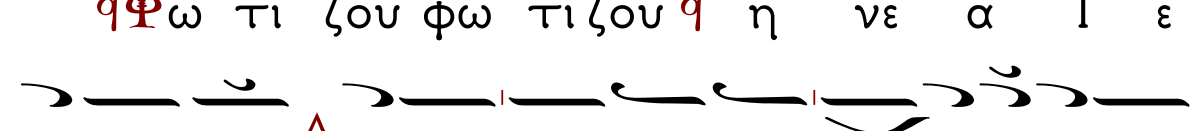
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο

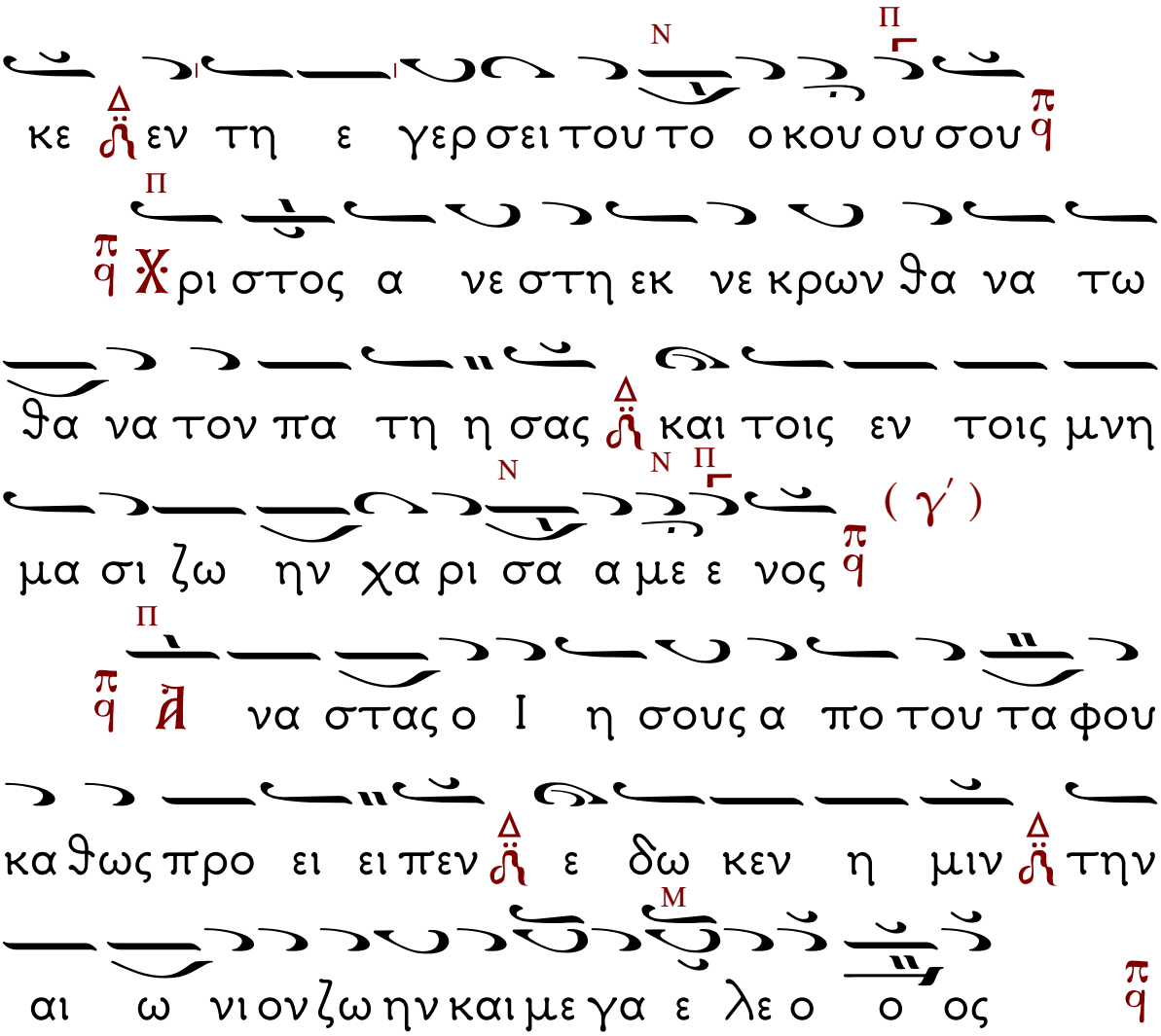

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: **Ἀ**μήν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος Δι

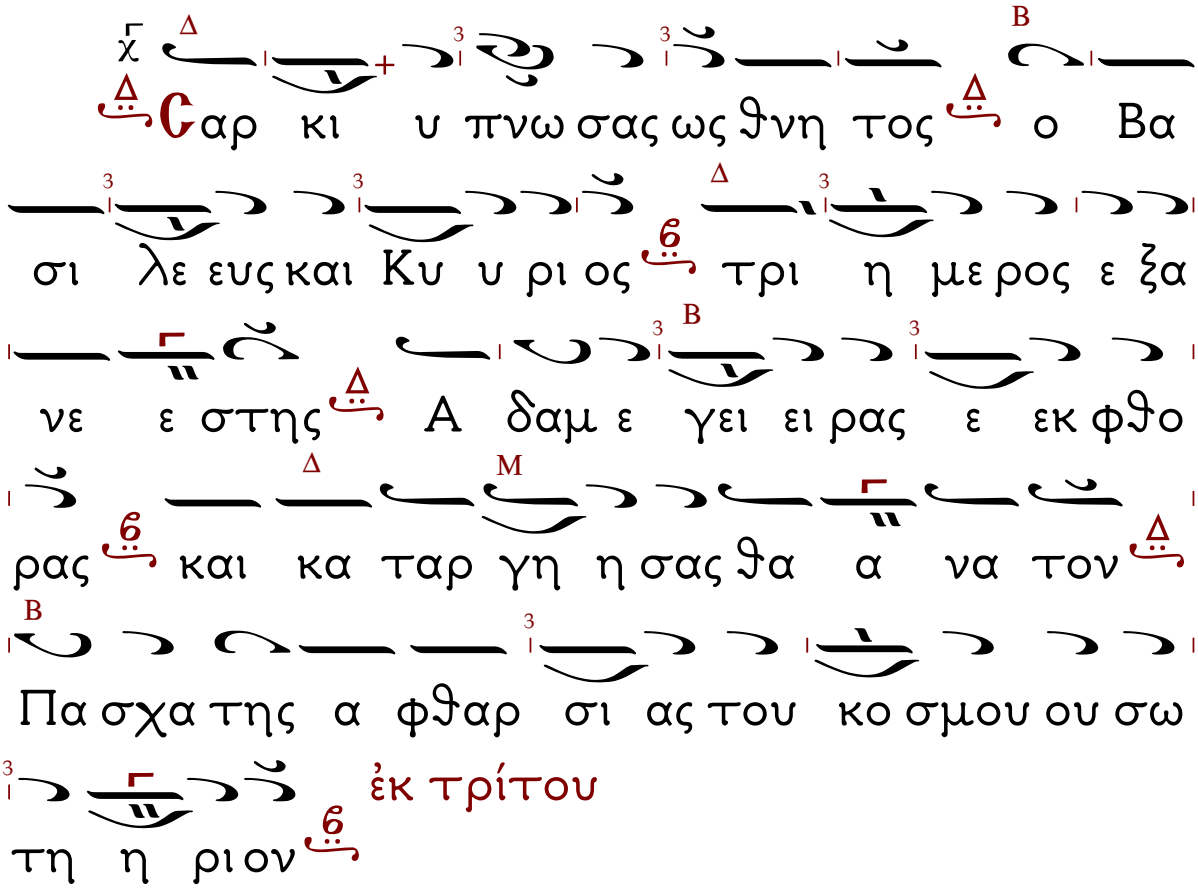

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Δ Πα

Π Β Π

Με Πα α α σα πνο η αι νε σα α τω

Μ Π Β

ω το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει

Δ

τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα

νω ω ων αι νει ει ει τε α α αυ το

ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις

σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω

ω

Β

Αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν

Π Β

τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι

Μ Δ

νει ει ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να

Στίχ. 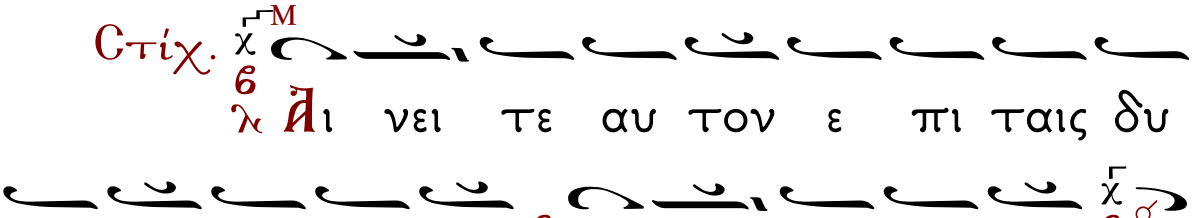

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

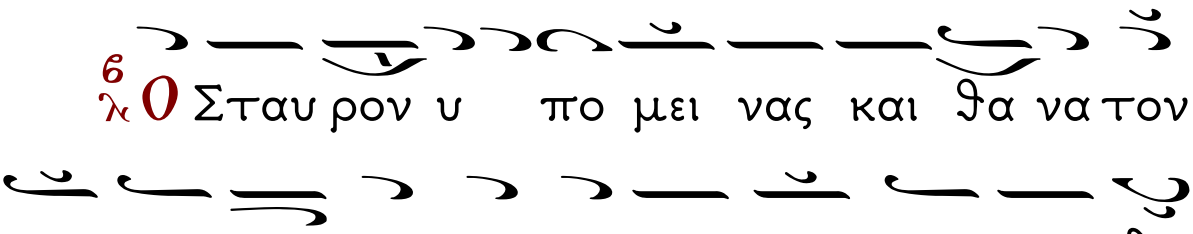

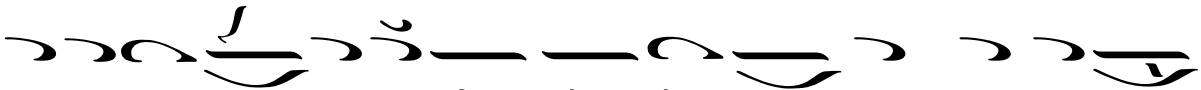

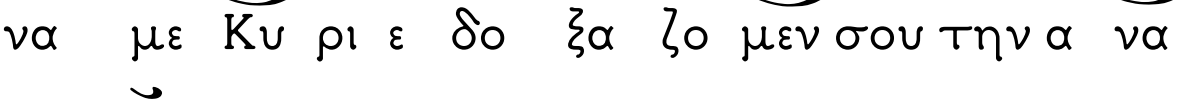

Στίχ.

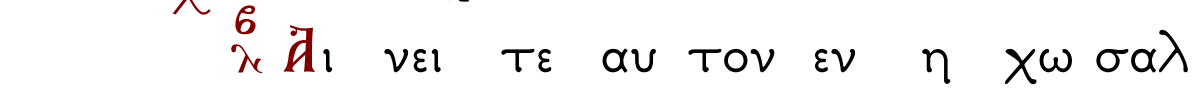

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

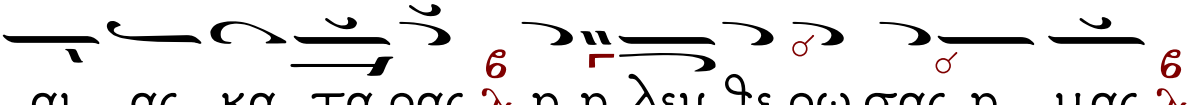

και εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η

μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο λον κα τηρ

γη σας ϛ λ εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα παν

τα ε πλη ρω σας ϛ λ δι ο βο ω με εν σοι Δ ϟ ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα

σοι ϛ λ

Στίχ. χ Π Β

ϛ λ Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω ϛ λ αι νει τε αυ τον Δ ϟ εν χορ δαι αις και

ορ γα α νω ϛ λ

Στίχ. Λ ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,

ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

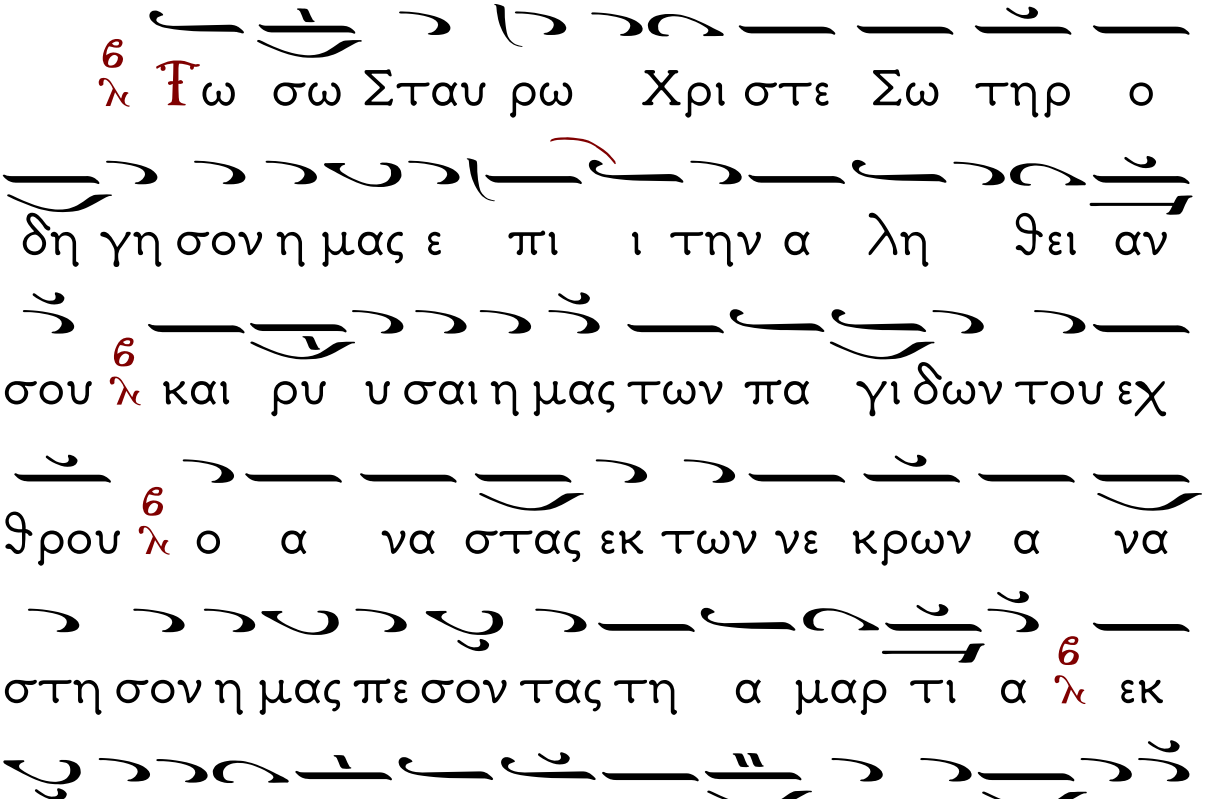

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεὶς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

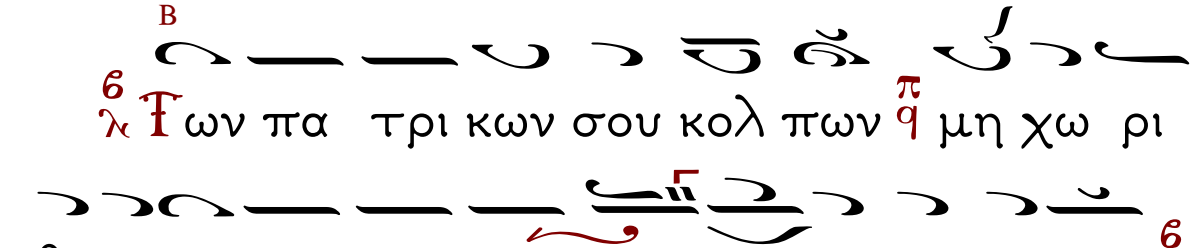

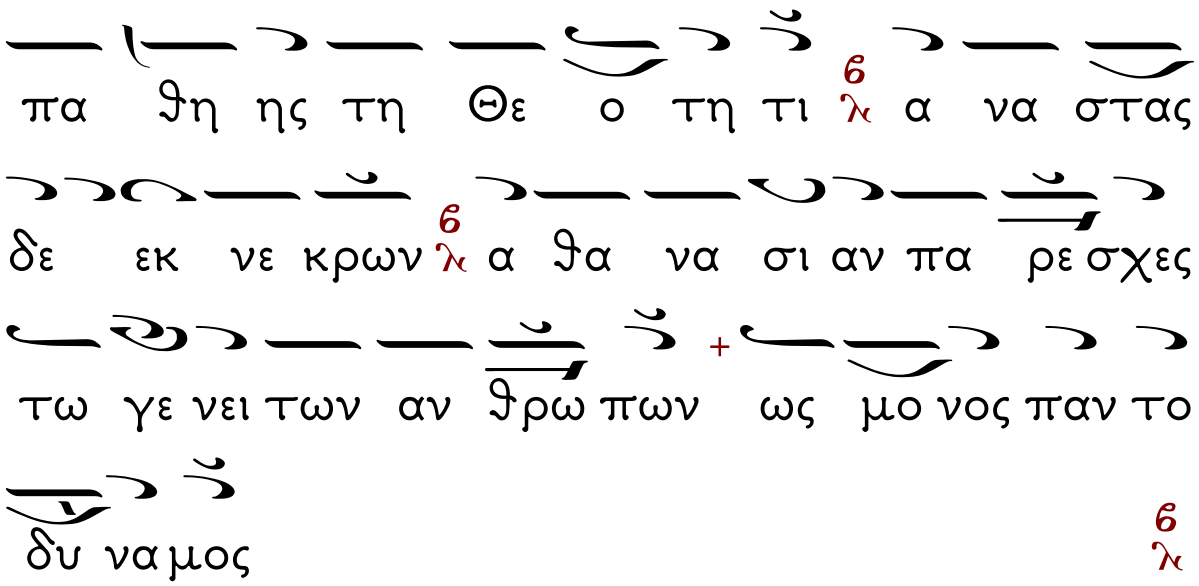
πα ϑη ης τη Θε ο τη τι λ α να στας
δε εκ νε κρων λ α ϑα να σι αν πα ρε σχες
τω γε νει των αν ϑρω πων ως μο νος παν το
δυ να μος

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ ϙ

Στίχ. Ἀ να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ του οι μι σουν τες αυ τον

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η η

με ρον α να δε δει κται ϥ Πα σχα και νον

Α γι ον ν΄ Πα σχα μυ στι κον ϥ Πα σχα παν

σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω

της ϥ Πα σχα α μω μον ν΄ Πα σχα με ε γα

ϥ Πα σχα των πι στων ϥ Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν ϥ Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους ϥ

Στίχ. ϥ Ὡς ε κλει πει κα πνος εκ λι πε

τω σαν ϥ ως τη κε ται κη ρος ϥ α πο προ σω

που πυ ρος ϥ

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε· Δέχου παρ’ ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

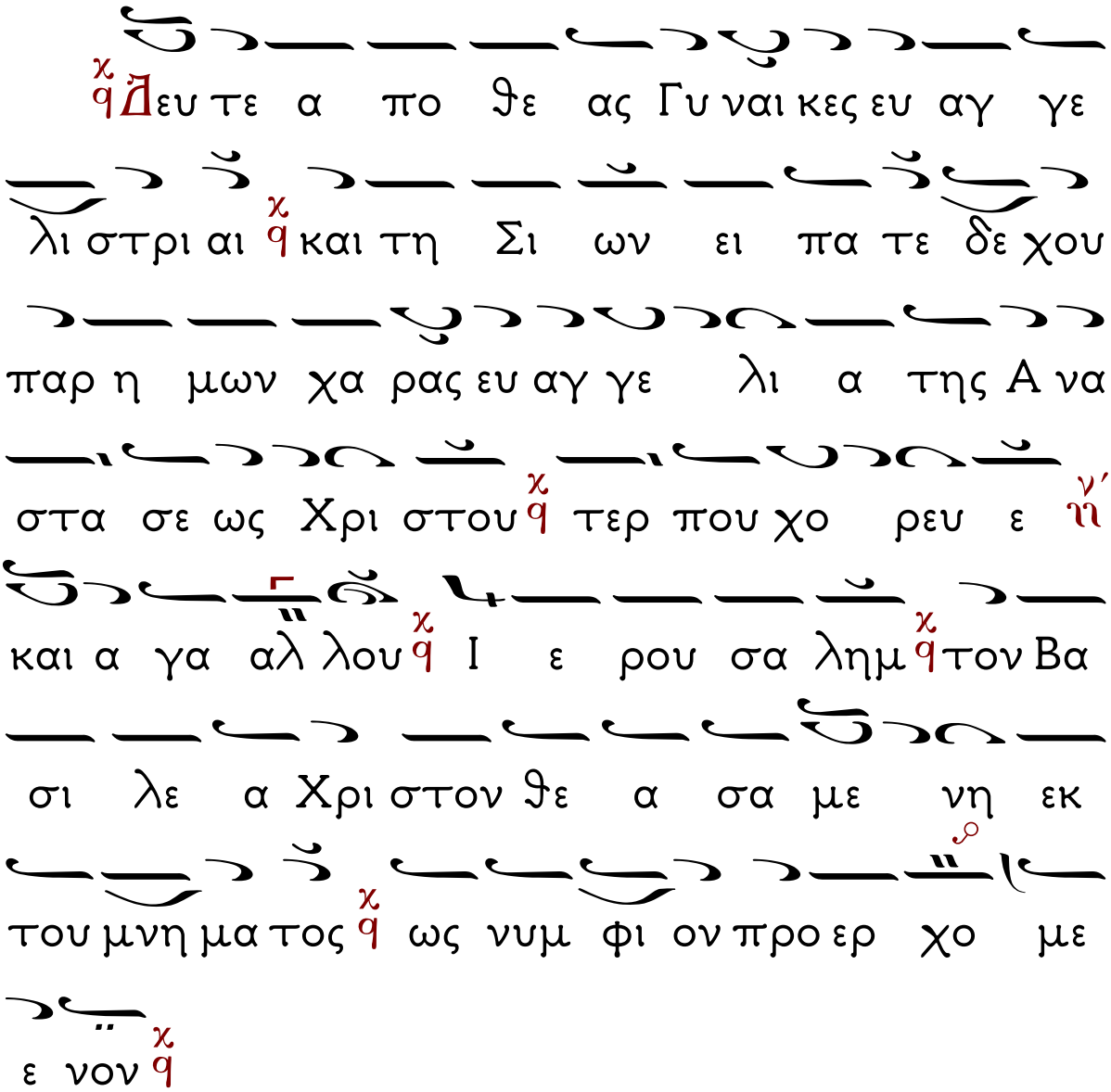

Στίχ. Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ

τω λοι α πο προ σω που του Θε ου και

οι δι και οι ευ φραν θη τω σαν

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα

θε ε ος ν' ε πι στα σαι προς το μνη η μα του

Ζω ο δο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

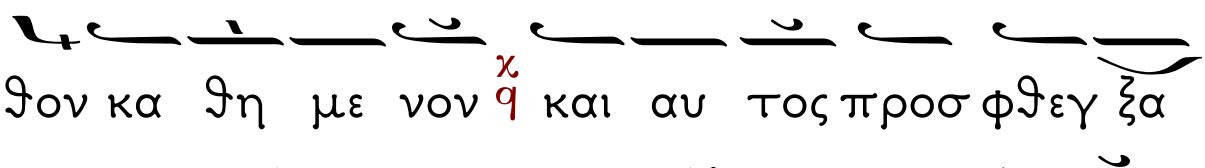

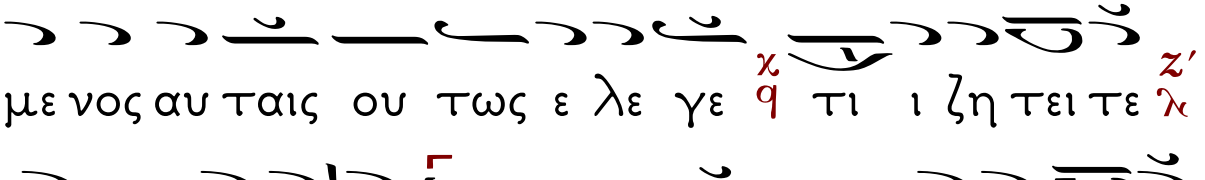

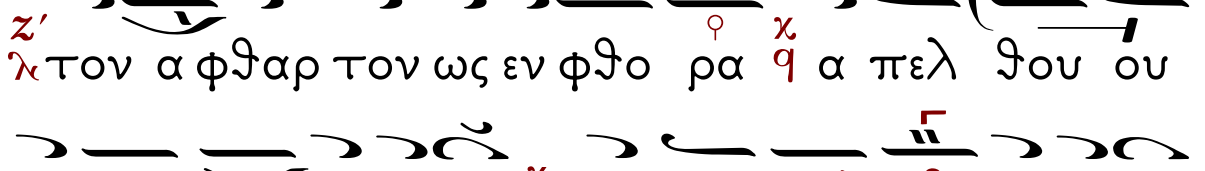

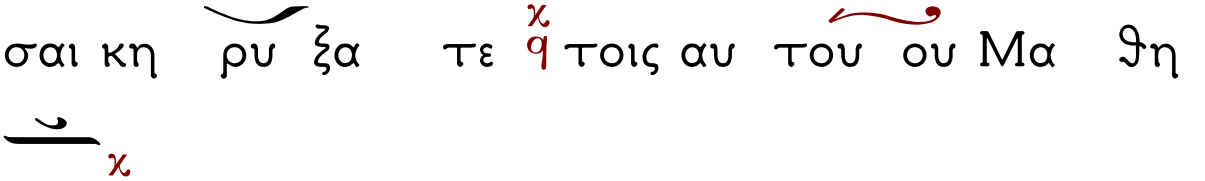

Στίχ. 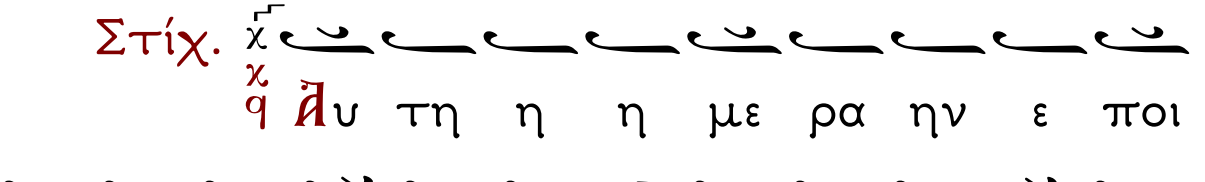

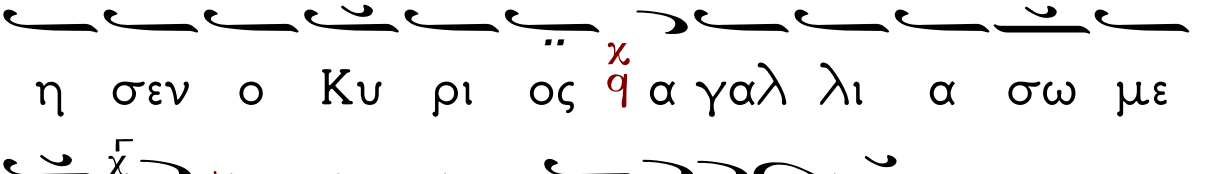

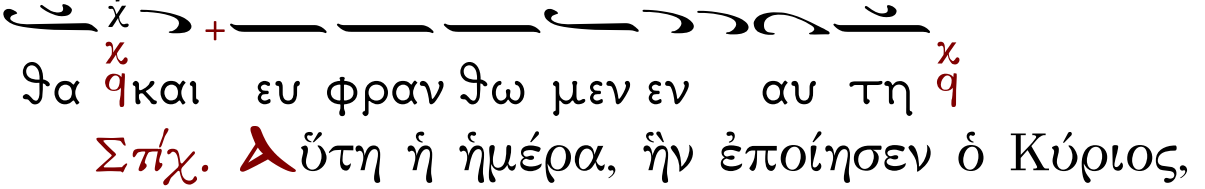

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν

χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

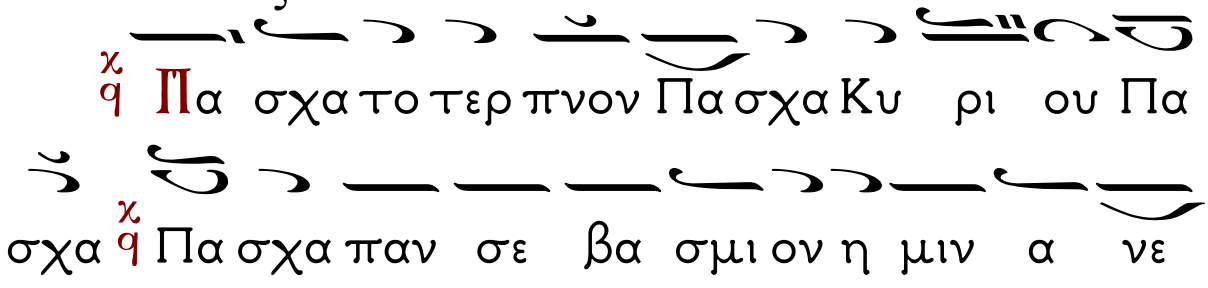

Ἦχος πλ. Πα.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και

Α γι ι ω ω ω Πνε ε μα α α τι

ι ι ι

Και νυ υ υ υ υν και α ει και εις

τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω

ων Α α α μην

Ἀ να στα α σε ως η με ε ε ε

ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α

νη γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η η

λους πε ρι ι πτυυ ξω ω ω ω ω με

ε ε ε θα ει πω με ε ε εν α δελ φοι

και τοις μι σου ου ου σι ιν η η η μας

συγ χω ρη η σω ω μεν πα α α αν

τα α τη Α α να στα α α α σει και αι

ου ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν

Χρι στος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ων

ϑα να α τω ω ϑα α α να το ον πα τη

η η η σας και τοις ε εν τοις μνη η

μα α α σι ζω ω ην χα α ρι σα α

με ε νο ο ο ος

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων ϑα να α τω ϑα α να α το ο ον

Κ Μ Δ Π
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

Μ Δ
τοι οις μνη η μα α α σι π ζω ω ην χα ρι

Μ
σα α α με νο ος χ

Τὸ τρίτον.

Δ Π
χ Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ

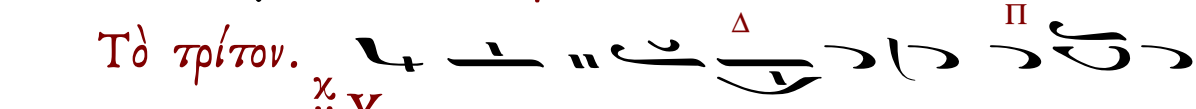
Δ Π Δ Μ
νε κρω ω ων θα να α τω Δ θα α να α το

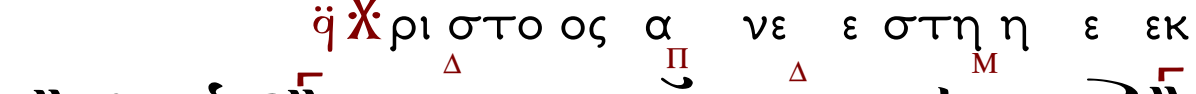
Κ Μ Δ
ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

Π Μ Δ
εν τοι οις μνη η μα α α σι π ζω ω ην χα ρι

Μ
σα α α με νο ο ο ο οο ο ο ος π

Και ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ τρίκηρον ἀνημμένον καὶ θυμιατόν, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ψάλλων τὸ:

Ἦχος $\overset{\lambda}{\pi}$ ϙ̈ Πα

Μ Δ Π

χ ϙ̈ Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

Δ Π Δ Μ

κρω ω ων θα να α τω Δ ϙ̈ θα α να α το ο ον

Κ Μ Δ Π

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

οἱ χοροί Μ Δ

τοι οις μνη η μα α α σι π ϙ ζω ω ην χα

Μ

ρι σα α α με νο ος χ ϙ̈

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην ζωήν χαρισάμενος ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἑπομένους Στίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Χριστός Ἀνέστη.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

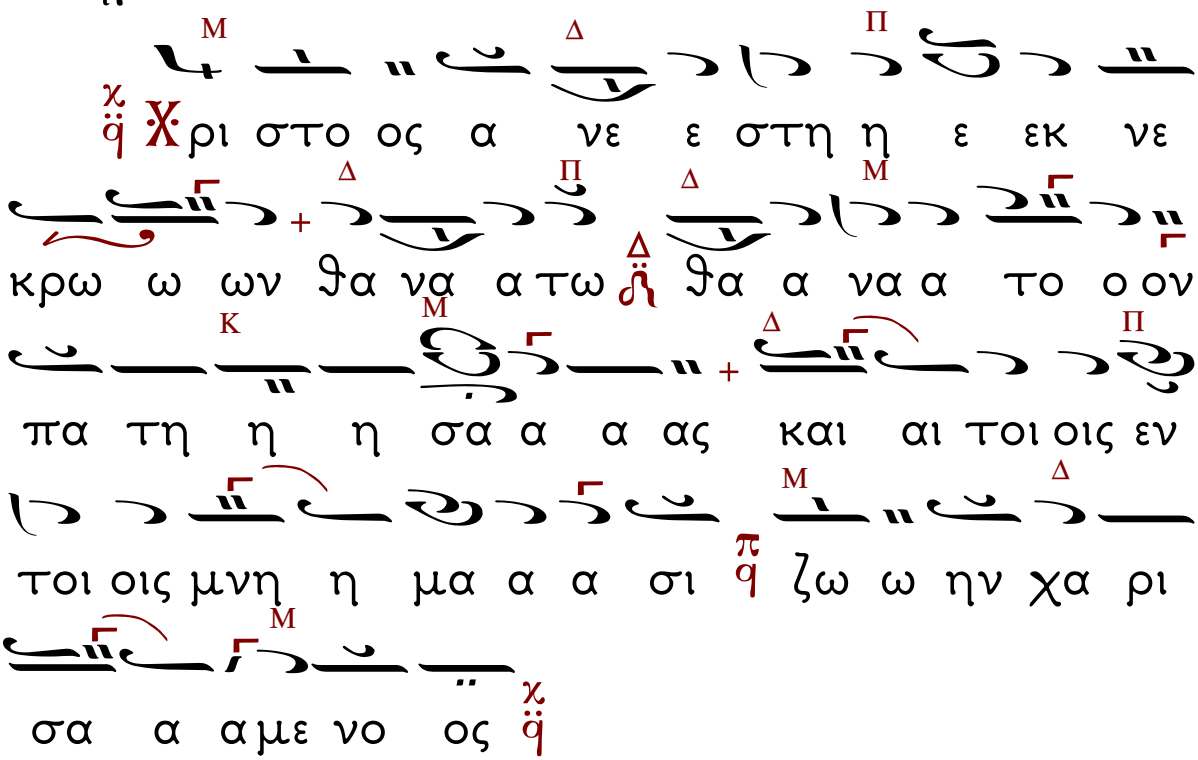

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορὸς : **Κ**αὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

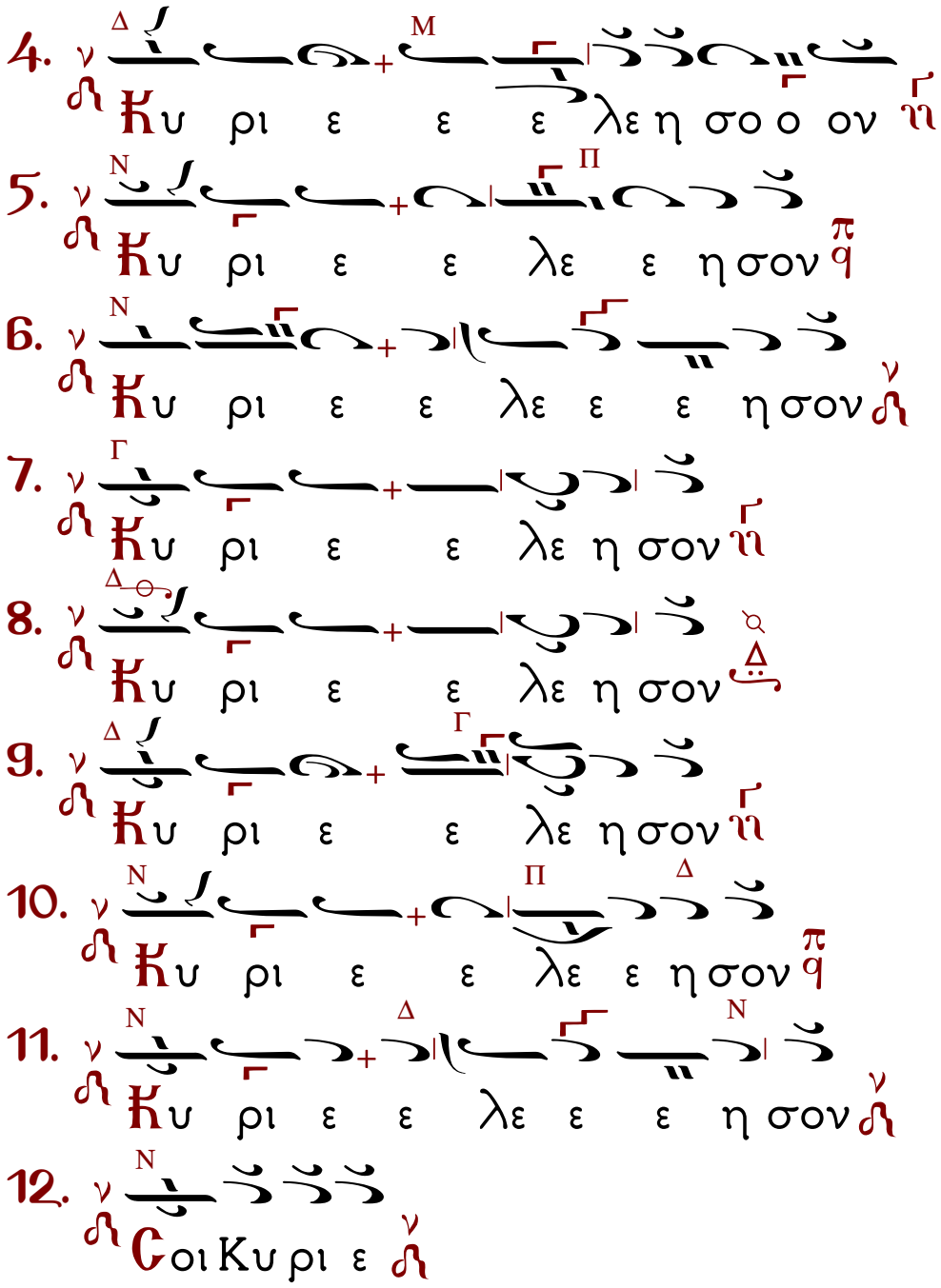
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Α λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ του δο τε δο ξαν εν αι νε σει αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ει πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γα σου εν τω πλη θει της

δυ να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι

σου

χ M Γ Δ Δ Γ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ/χ. δ'. χ

Πα σα η γη προ σκυ νη σα

τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

στε

χ M Γ Δ Δ Γ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα...Καὶ νῦν...

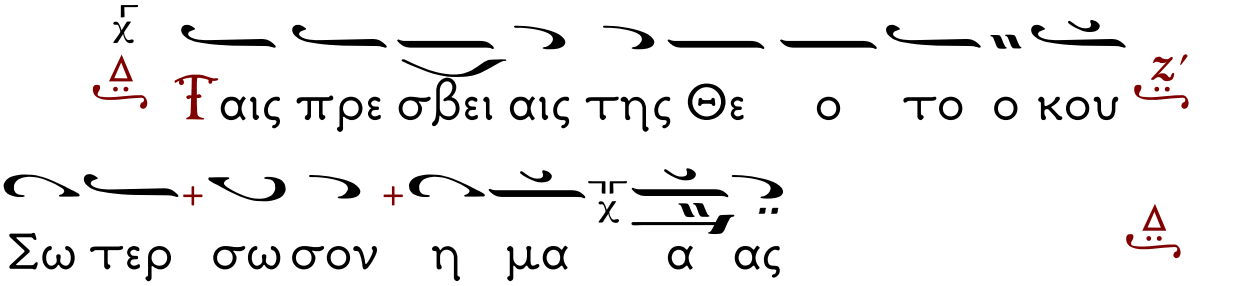

Ἀντίφωνον β'.

Σπίχ. α'.

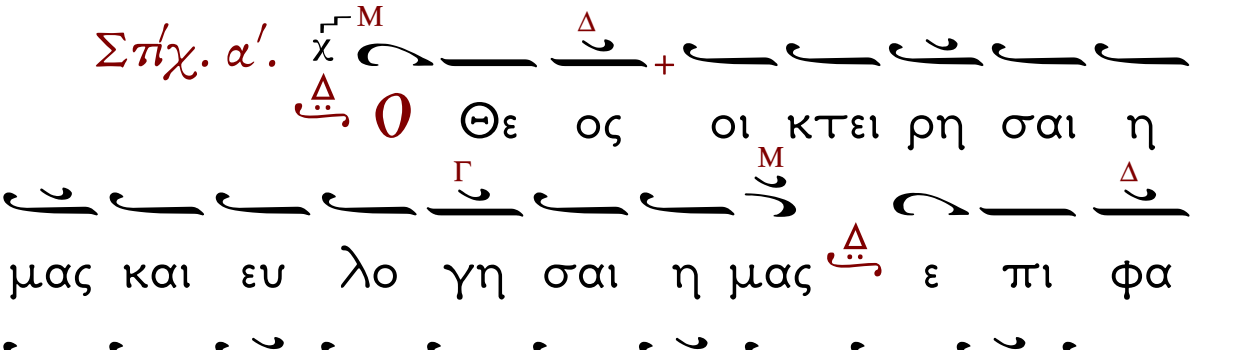

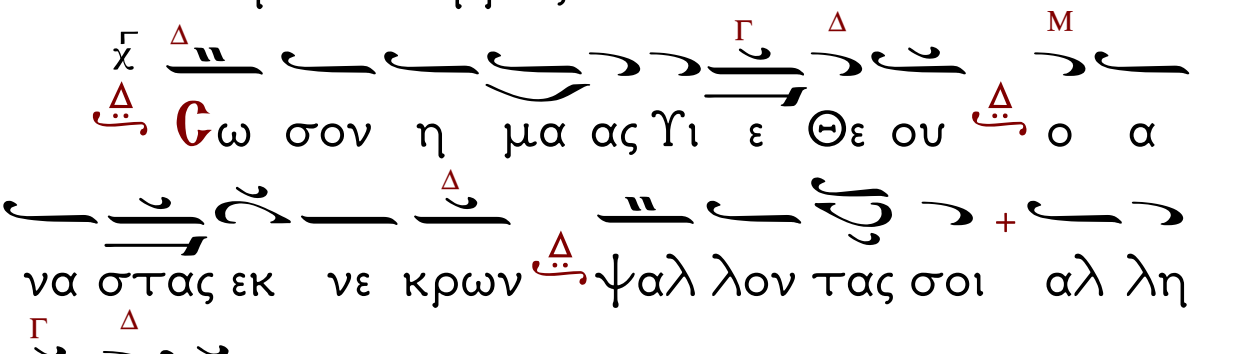

Σπίχ. β'. χ Μ

Τ ου γνω ναι εν τη γη την ο

Γ Δ

δον σου εν πα σιν εθνε σι το σω τη ρι

ον σου

χ Δ Γ Δ Μ

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

Δ +

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ

λου ι α

Σπίχ. γ'. χ Μ

Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν

σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη

Γ Δ

σα σθω σαν σοι λα οι παν τες

χ Δ Γ Δ Μ

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

Δ +

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

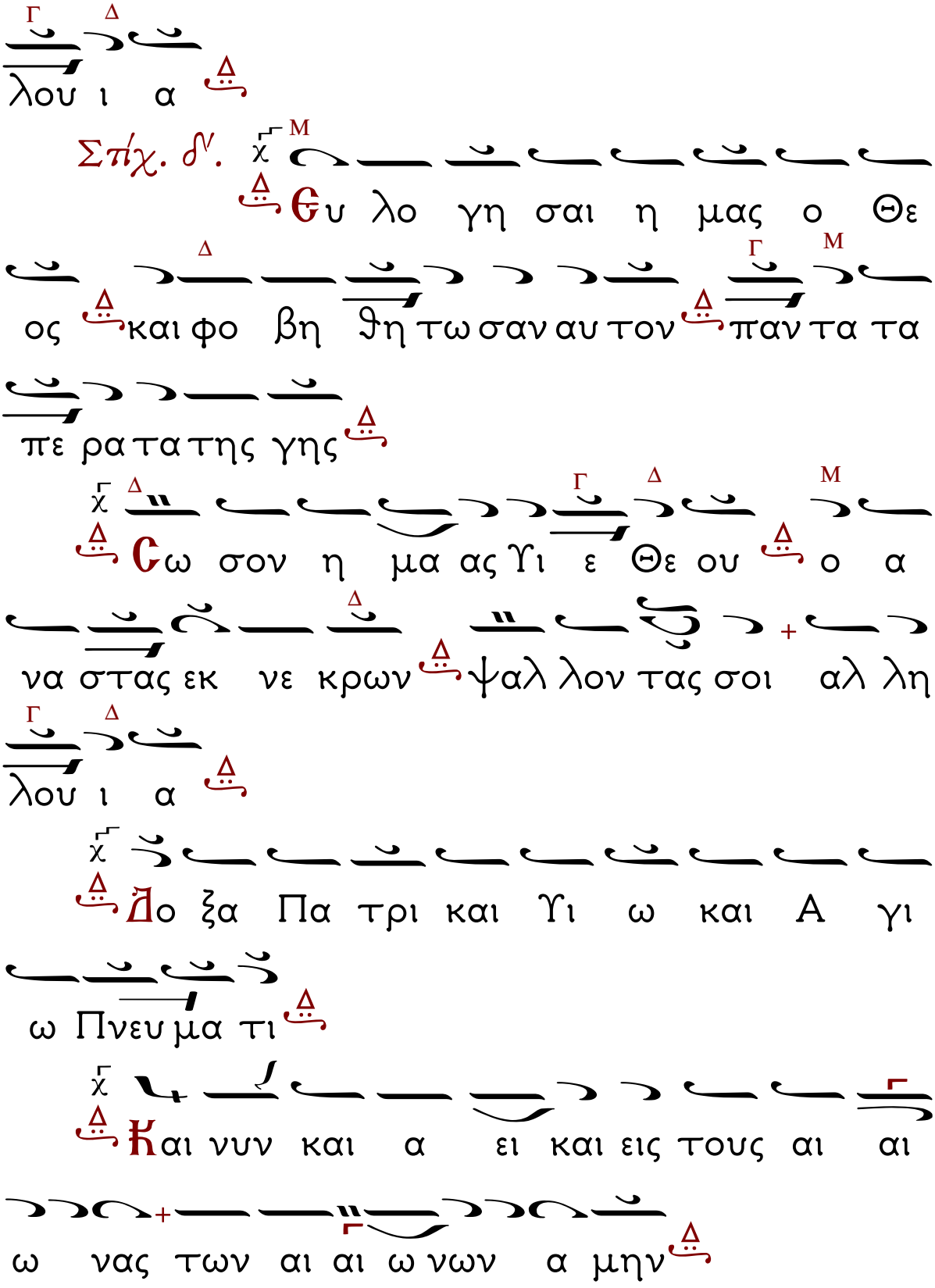
λου ι α
Σπ/χ. δ'.
Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
πε ρα τα της γης
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

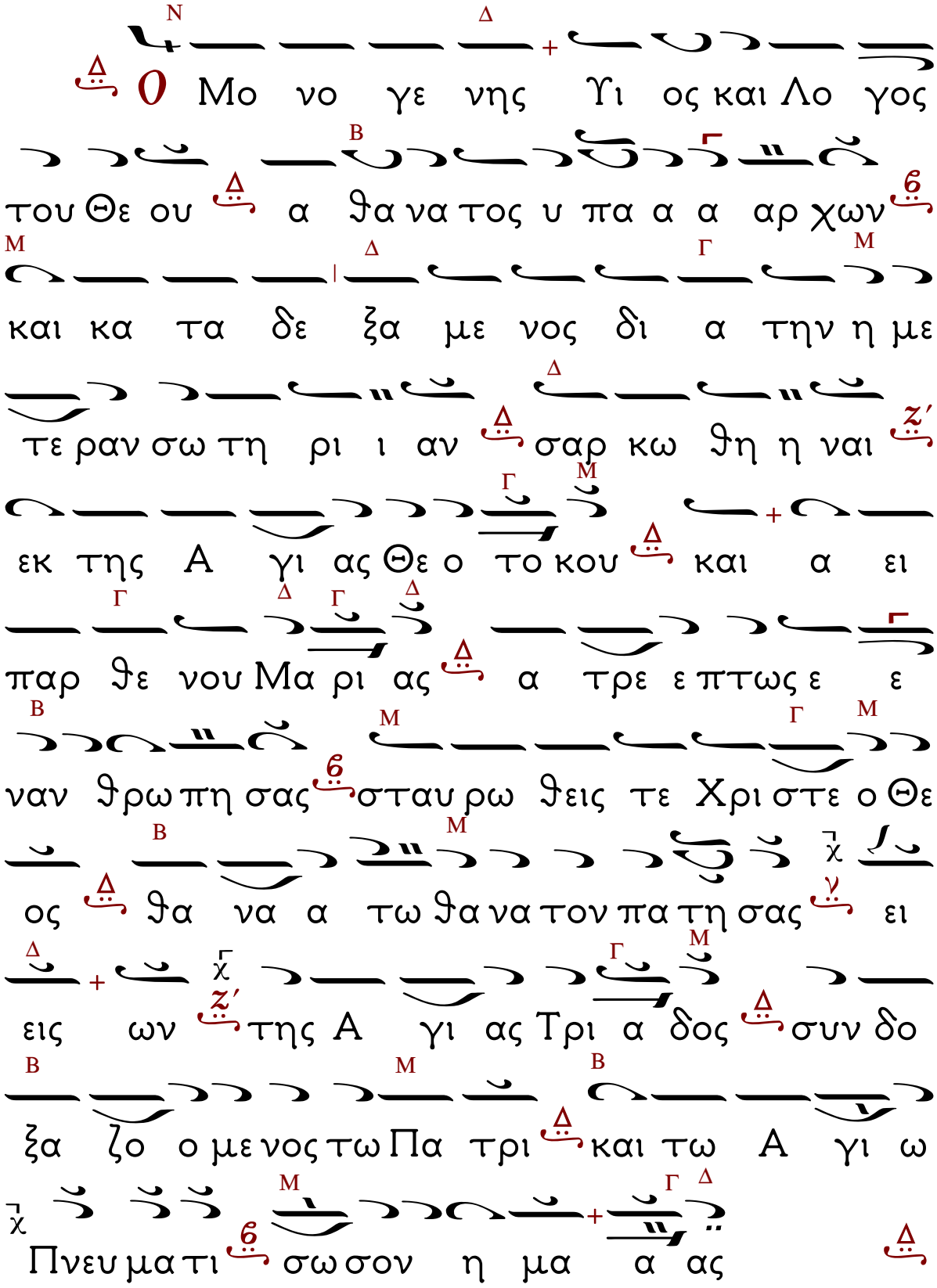
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο
ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω
Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος πλ ϙ Πα

Στίχ. α΄. Ἀ να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του ϙ και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ του οι μι σουν ταις αυ τον ϙ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν τοι οις μνη η μα α α σι ϙ ζω ω ην χα ρι σα α α με νο ος ϙ

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,

ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Σπ/χ. γ/. Ου τως α πο λουν ται οι α

μαρ τω λοι α πο προ σω που του Θε ου

και οι δι και οι ευ φραν θη τω σαν

Χριστὸς ἀνέστη...

Σπ/χ. δ/. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο οο ο ο ος

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος πλ ϙ Πα

Ἐν εκ κλη σι ι ι αις ευ λο

γει ται τον Θε ον ϙ Κυ ρι ον εκ πη

γω ω ων Ισ ρα α ηλ σω σον η μας Υι ε

Θε ου ϙ ο Α να στας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ι α

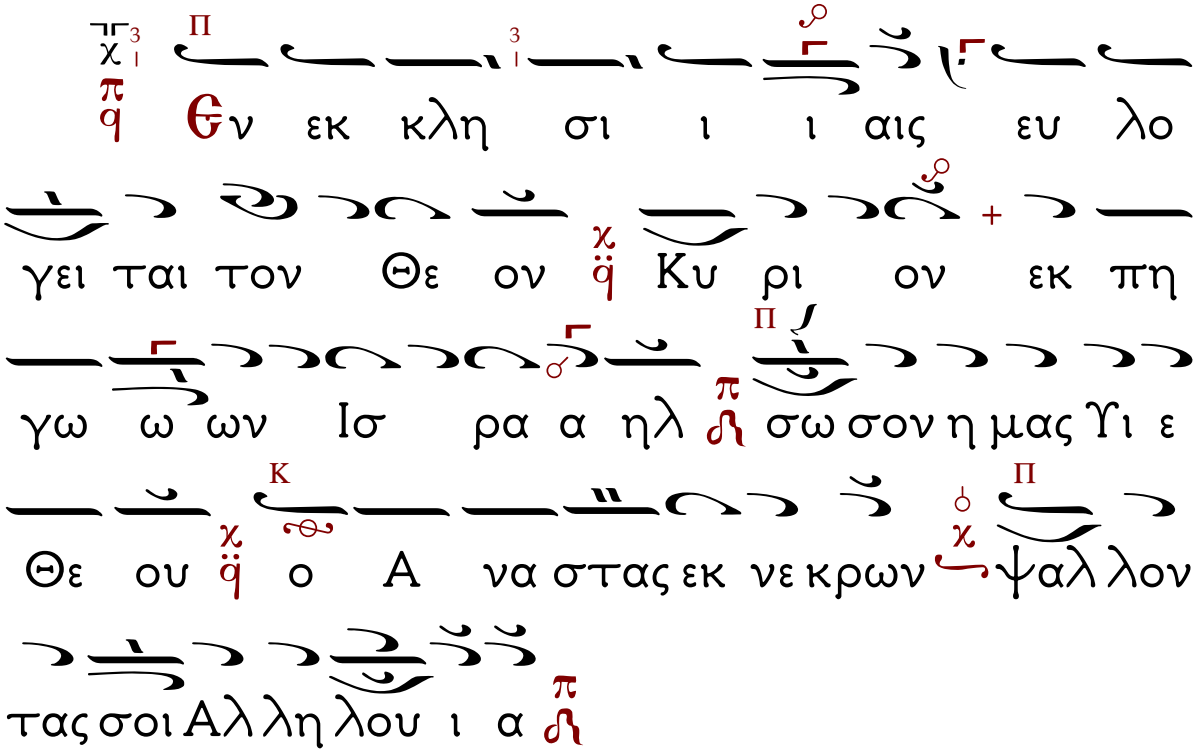

22-04-2020 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Ἦχος πλ. δ Πα

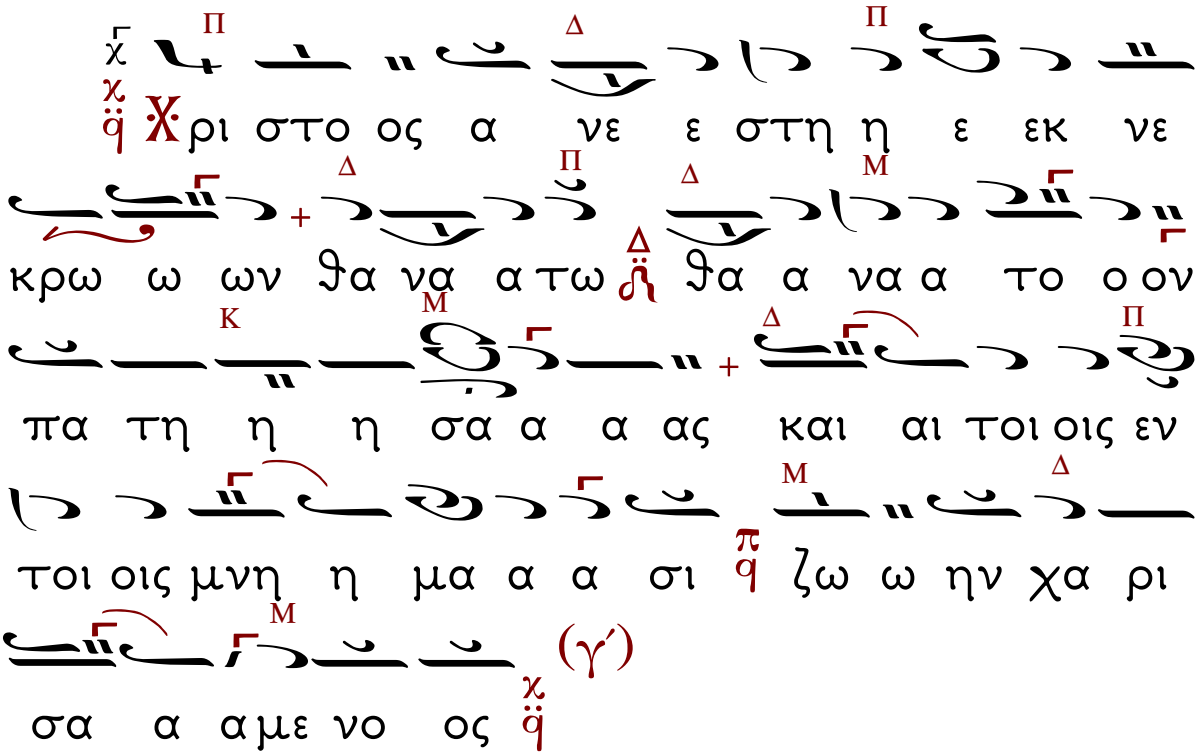

Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα
ψαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄ Δι

Προ λα βου σαι τον ορ θρον αι πε ρι Μα
ρι αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο
κυ λι σθεν τα του μνη μα τος η κου ον
εκ του Αγ γε λου τον εν φω τι α ι δι
ω υ πα αρ χον τα με τα νε κρων τι ζη
τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν τα
φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ υ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος
θα να τω σας τον θα α να τον ο τι υ
παρ χει Θε ου Υι ος του σω ζον τος το γε νος

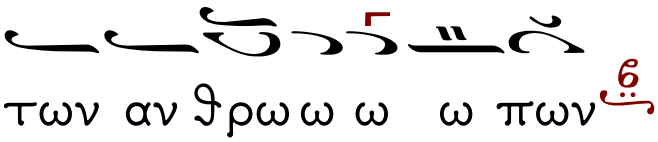
των αν θρω ω ω ω πων
6

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἦχος δι Δι

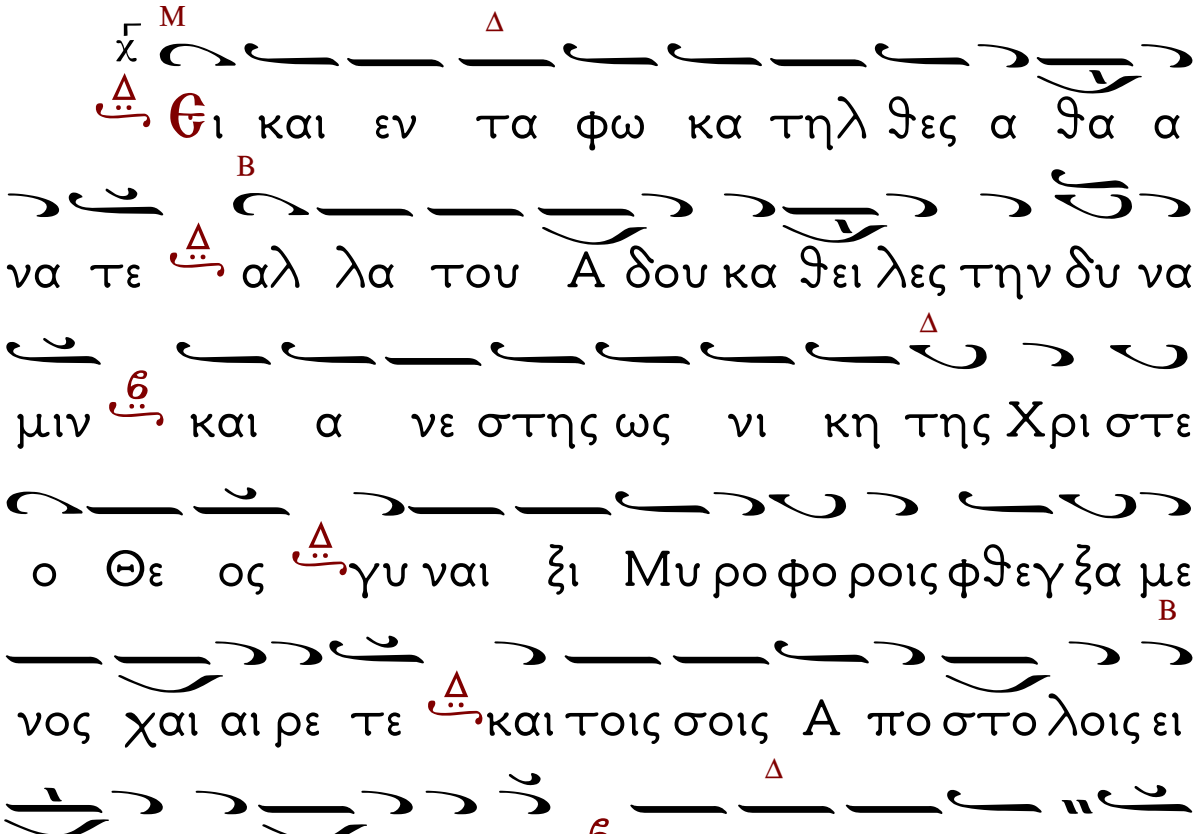

Τὸ αὐτό Κοντάκιον εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Ἦχος πλ δ Γα

Γ Μ
χ
Γ
δ Ει και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να
Π Γ Π
τε δ αλ λα του Α δου κα θη λες τη ην δυ να
Γ
μιν δ και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ε
Δ Γ Π
ο Θε ος q γυ ναι ξι Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα
Γ Π Δ
με νο ος χαι ρε τε δ και τοις σοι οις Α πο στο
Π Γ
λοις ει ρη νην δω ρου με νος q ο τοις πε σου
Π Γ Μ
χ
σι πα ρε εχων α ναστα σι ι ι ιν δ

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ.

Ἦχος ⲗ̈ ϙ Πα

Π Χ Ν

π ϙ Με π ϙ Ο σοι εις Χρι στον ε ε βα πτι

Π

σθη η τε ε ε Δ Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε

Μ Π

δυ υ υ υ σα α α σθε ε αλ λη λου ου

(Δίς)

ου ου ι ι ι ι α π ϙ

Τὸ τρίτον.

Μ Ν Π

π ϙ Ο ο ο σοι οι π ϙ εις Χρι στο ον

Κ

ε ε βα πτι σθη η τε ε ε Δ Χρι ι στο ο

Δ Κ Π

ο ον ε ε νε δυ υ σα α σθε ε Αλ λη λου

ου ου ου ι ι ι ι α π ϙ

Π

π ϙ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ

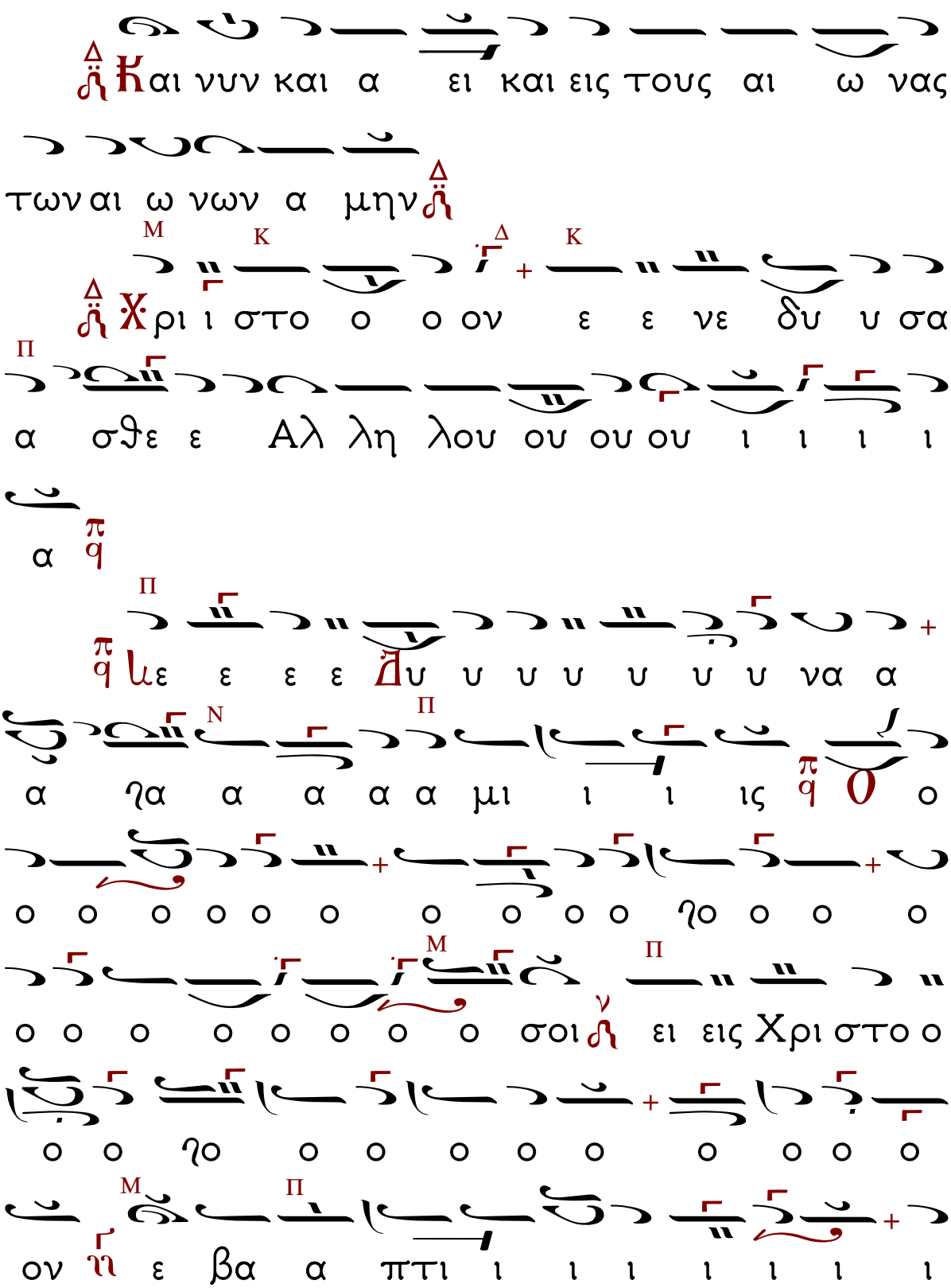
Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Δ
Δ Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα
Π
α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α π
Π
π Αε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α
Ν Π
α ηα α α α α μι ι ι ις π Ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ηο ο ο ο
Μ Π
ο ο ο ο ο ο ο ο σοι ν ει εις Χρι στο ο
ο ο ηο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Μ Π
ον η ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι

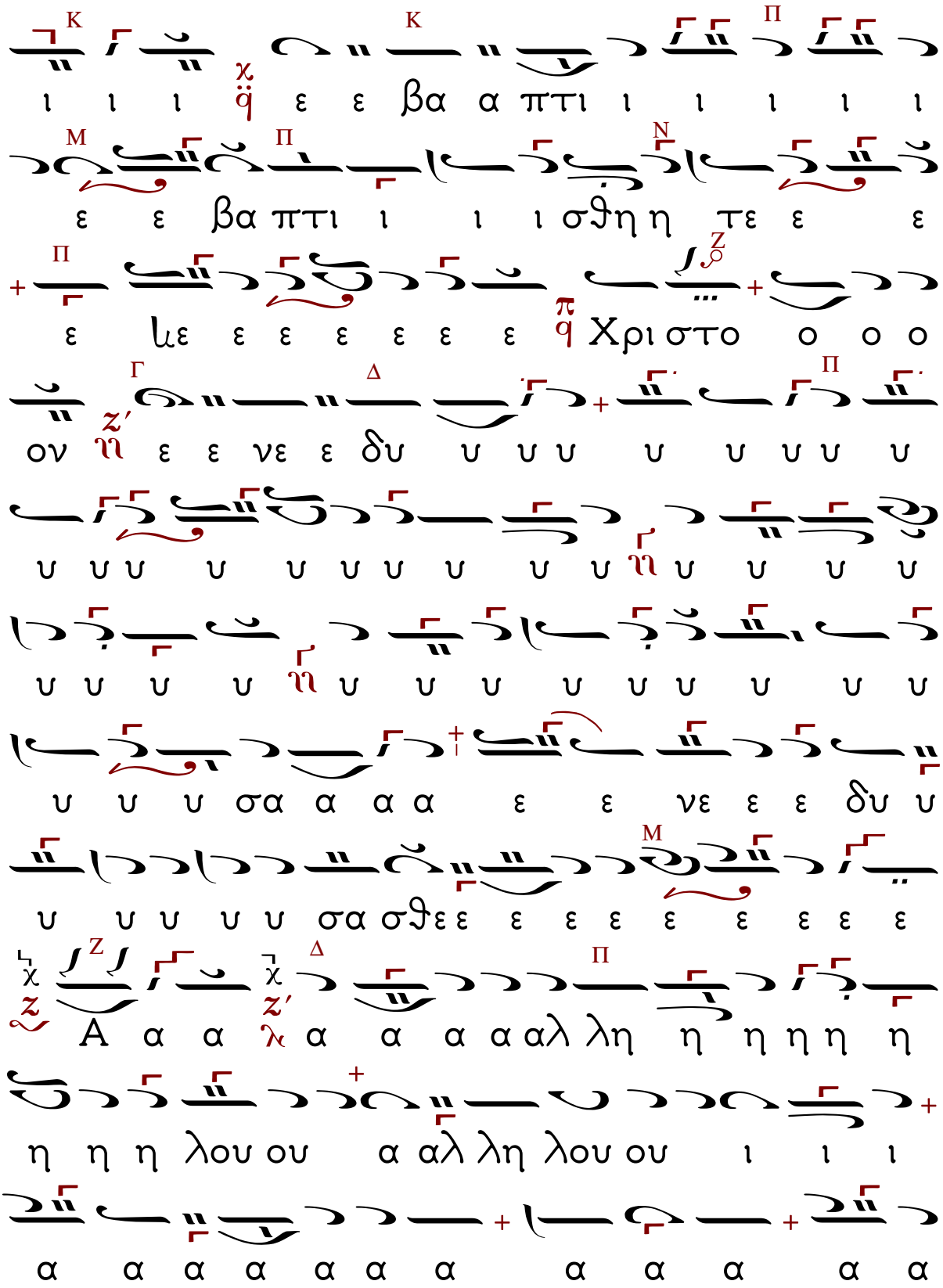
ι ι ι ϥ ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι
ε ε βα πτι ι ι ι σθη η τε ε ε
ε με ε ε ε ε ε ε ϥ Χρι στο ο ο ο
ον ν ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ν υ υ υ υ
υ υ υ υ ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ σα α α α ε ε νε ε ε δυ υ
υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Α α α λ α α α α αλ λη η η η η η
η η η λου ου α αλ λη λου ου ι ι ι
α α α α α α α α α α α α

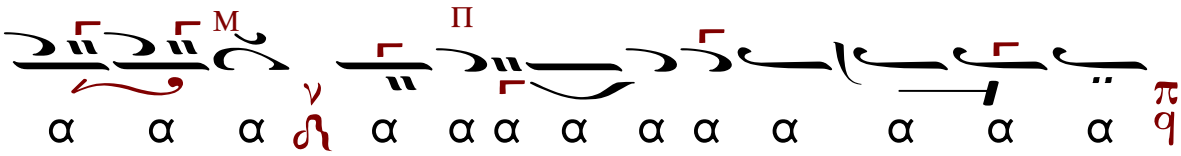
M
Π
α α α α α α α α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

Στίχ. **Ἄ**κουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. 2:22-38

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαὸν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποίησε δι΄ αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, τοῦτον τῇ ὡρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ· Δαυΐδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· Προορώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου

κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυΐδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνῆμα αὐτοῦ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης· προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προϊδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς ᾅδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθεὶς τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς καὶ βλέπετε καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ Δαυΐδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεός ἐποίησε, τοῦτον τὸν

Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου ταὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ Πνεῦμά μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

Ο α αγ γε λο ο ο ος

ε ε ε βο ο ο ο ο α α τη η Κε ε

χα ρι ι τω ω ω με ε ε νη η

Α α α γνη η η Πα α αρ θε ε νε ε χαι

αι αι αι ρε ε και αι πα λιν ε ε ε ρω χαι αι

αι ρε ε ο σο ος Υι ο ος α νε

ε ε ε ε στη η τρι η η η η η με

ρο ο ο ος ε ε εκ τα α α α α α φου

Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου

ου η νε ε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου

σα α α λη ημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι

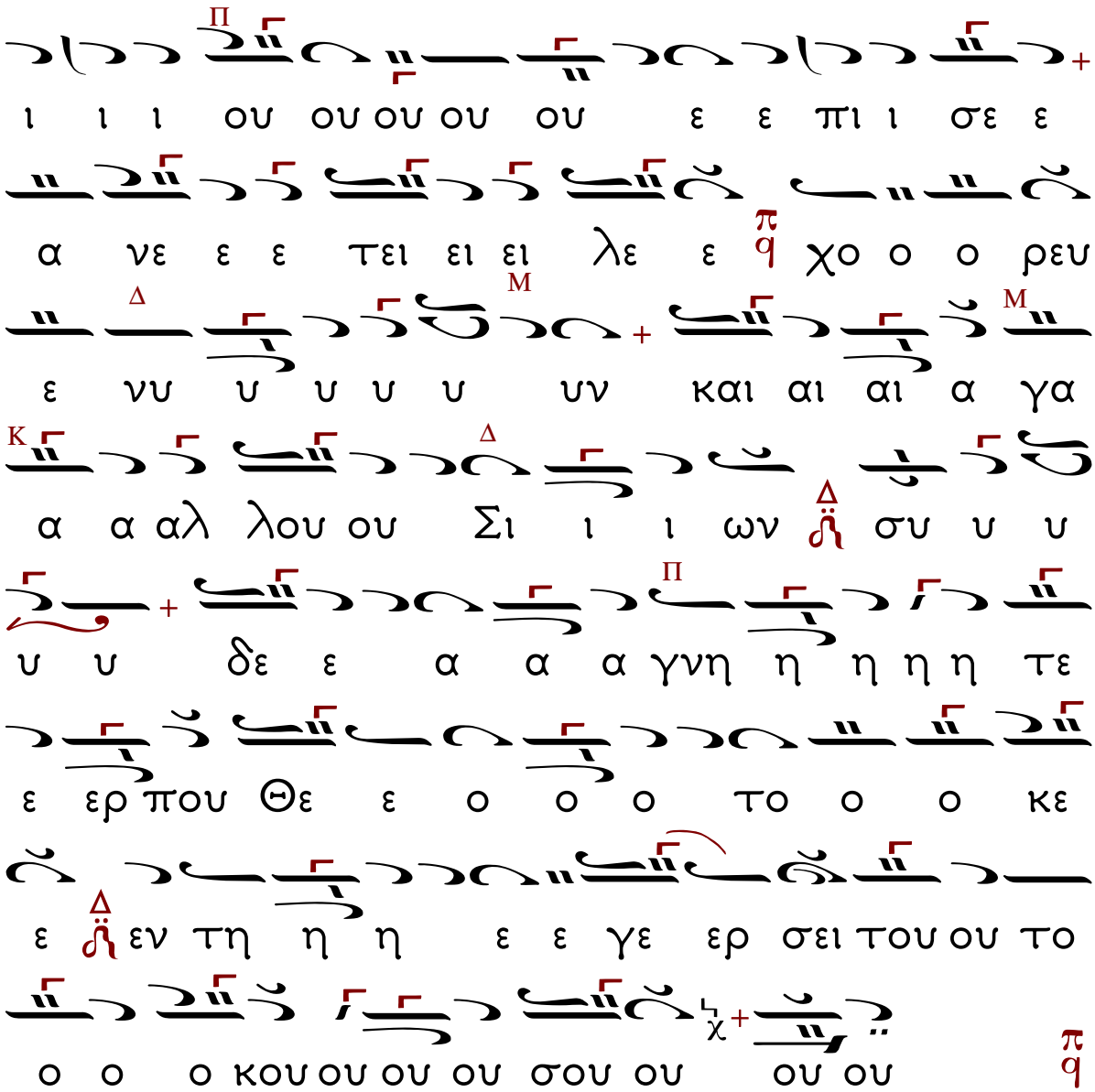
ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε
α νε ε ε τει ει ει λε ε χο ο ο ρευ
ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ
υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
ε εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος πλ ϙ Πα

Με ϙ Σω ω μα Χρι ι ιστου ου ϙ με τα λα α

βε ε τε ε ε ε ϙ πη γη η ης ϡ α θα

να α του ϙ γε ε ευ σα α α α σθε

ε ε ε ϙ

Στίχος. Με γα το μυ στη ρι ον ϙ της Σης

Χρι στε ε Α να στα σε ως ϙ

ϙ Σω ω ω ω ω ω ω μα ϙ Χρι ι ιστου ου ϙ

με τα λα α βε ε τε ε ε ε ϙ πη γη η ης

ϡ α θα να α του ϙ γε ε ευ σα α α α

σθε ε ε ε ϙ

Σπίχος. Δει πνω πα ρα γε γο νας ε κων

πα θος ο Α θα να τος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

Δη α θα να α του γε ε ευ σα α α α

σθε ε ε ε

Σπίχος. Το τε και ο Α δης ε πι κραν

θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας α φαι

ρου με νος

Ω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

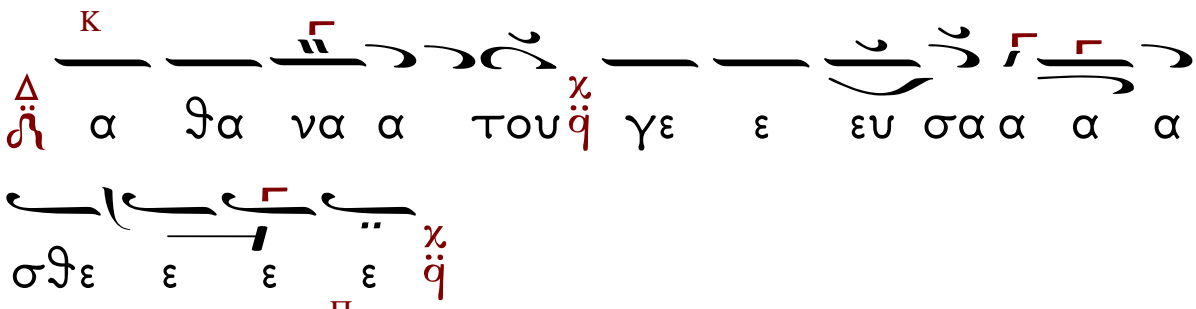

Σπίχος. Το τε και Μα ρι α η μυ ρι

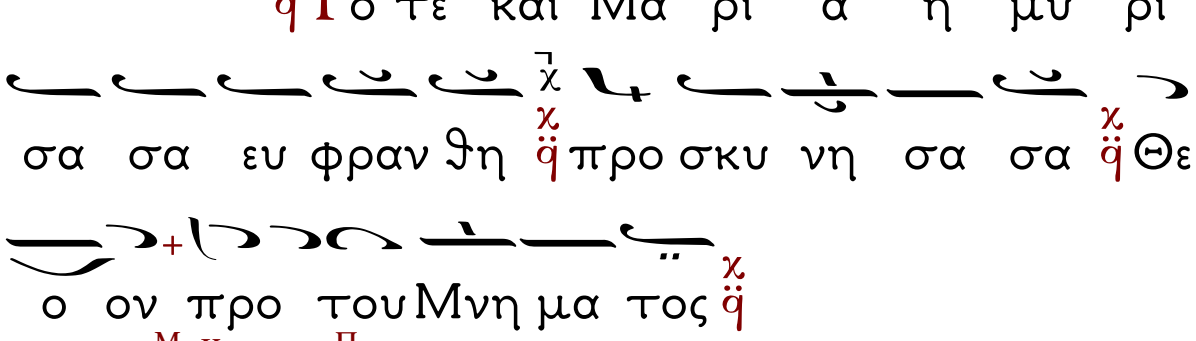

Ѡ ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

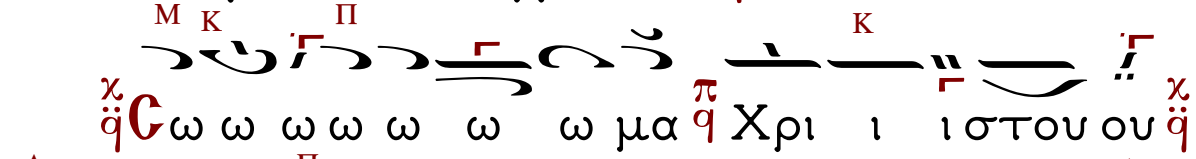

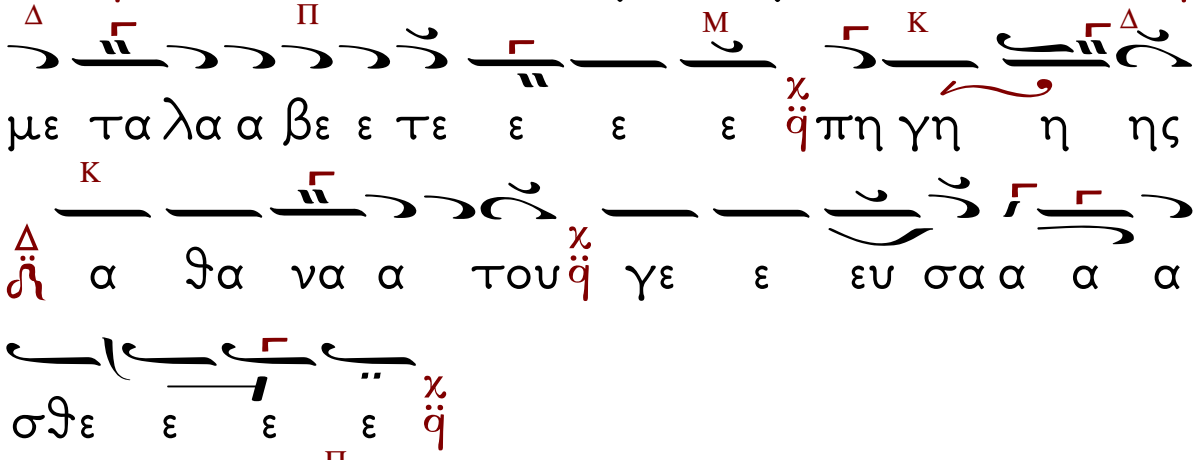

Σπίχος. Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

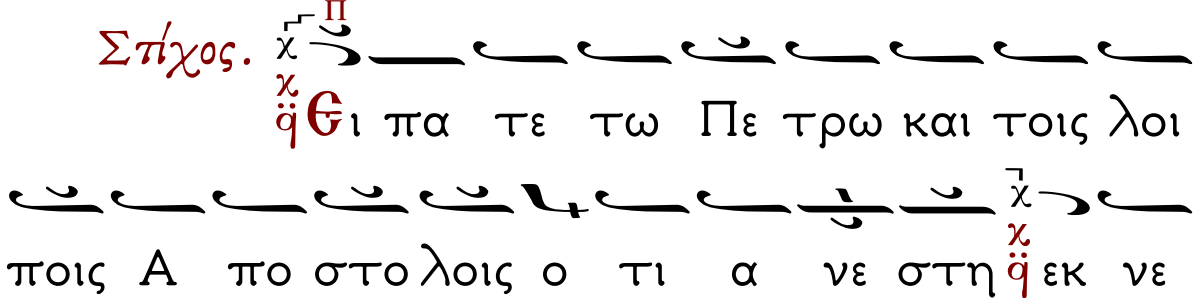

κρω ων ο α ϑα να τος χ

Μ Κ Π Κ

χ C ω ω ω ω ω ω ω μα π Χρι ι ι στου ου χ

Δ Π Μ Κ Δ

με τα λα α βε ε τε ε ε ε χ πη γη η ης

Κ Δ χ

α ϑα να α του γε ε ευ σα α α α

Π χ

σϑε ε ε ε A α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α π

Μετὰ τὴν Θεία Κοινωνία.

Ἦχος πλ. Πα

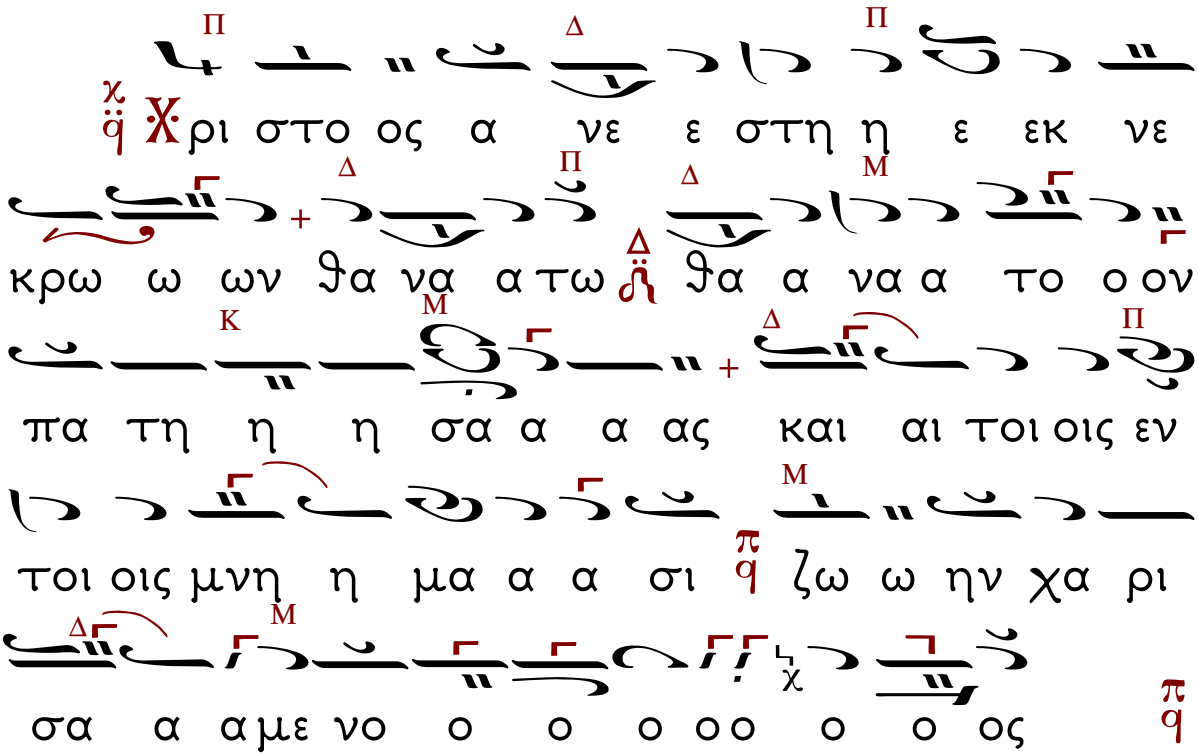

Ἀντὶ τοῦ Πληρωθήτω πάλιν Χριστός ἀνέστη.

Ἦχος πλ. Πα

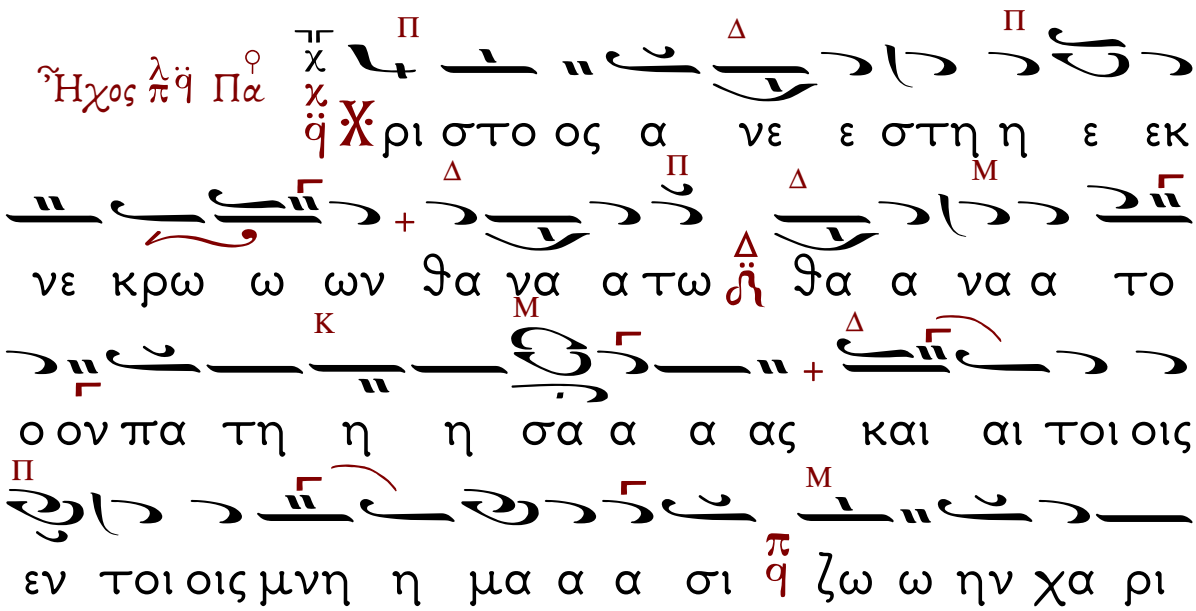

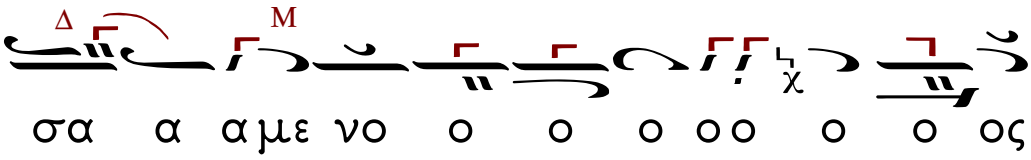

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, καὶ
ἀντὶ τοῦ "Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου" ψάλλομεν
τὸ σύντομον Χριστός Ἀνέστη ὡς ἀκολούθως.

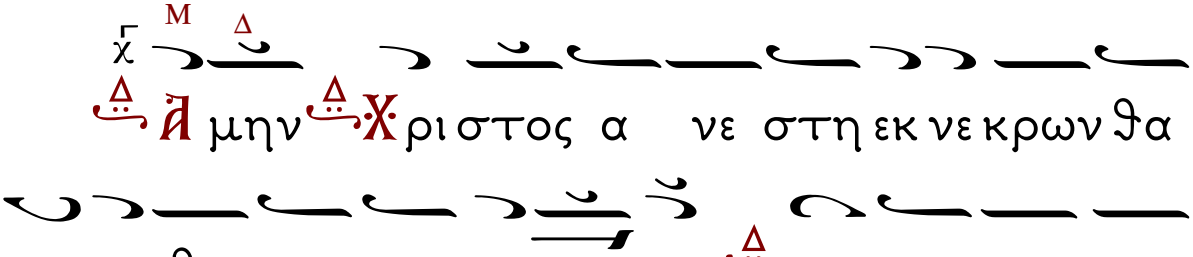

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

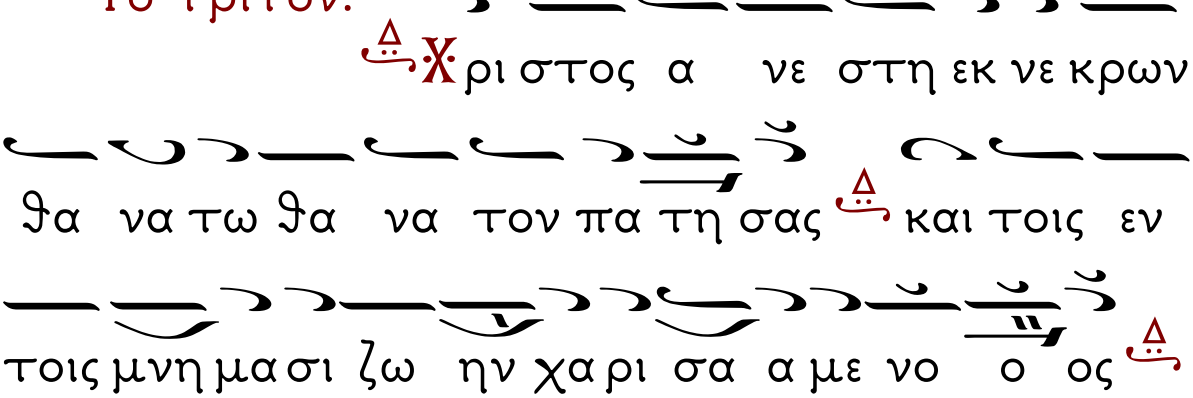

Ἡ Ἀπόλυσις γίνεται διαλογική
ὡς ἀκολούθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι

ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ

καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρίς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρίς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.